

בעזרת השם יתברך

ספר

עצרתו אמונה

בריון פון חיזוק, אמונה
און פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת
תפארת התורה ברסלב

אידיש

חג הפסח (2)

תשפ"ד

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563**

היכל הקודש

מאנסי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551**

היכל הקודש

בני ברק

**רחוב ירושלים 2
052.760.5715**

היכל הקודש

וויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299**

היכל הקודש

בלומינגטאון

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

נדפס ע"י

קרן הדפסה היכל הקודש

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עריכה, הגהה והוצאה לאור ע"י

מכון עצתו אמונה

maebreslev@gmail.com

לקוט מכתבים

א - אהבה

ביו וויפיל מעג מען זאגן פאר קינדער?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דארף מען ציטערן פון די אייגענע קינדער? הערנדיג אלע שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א, ווי דער ראש ישיבה זאגט אז מען דארף אריינלייגן אהבה ווייל אויב נישט קענען זיי ארויסגיין לתרבות רעה, האב איך אויפגעפאסט אז ווען איך רעד צו מיינע גרויסע קינדער ציטער איך פון זיי, איך האב א פחד אז זיי קענען אפפארן און ממש יעדעס ווארט דארף זיין געמאסטן און געוואויגן, ווייל זיי קענען מיך גוט צופיקסן...

איך לייג ברודר השם אריין ליבשאפט, אבער דאך שפיר איך אז איך טו עס מער מחמת פחד. און ווער רעדט ווען איך זע אז מיין אינגל איז נישט צופרידן מיט עפעס - ווער איך גאר שטארק דערשראקן; איך ווייז עס חס ושלום נישט ארויס, אבער איך קלער צו מיר: 'רחמנא ליצלן! איך לייג אפּשר נישט אריין גענוג ליבשאפט, ער קען חס ושלום אפפארן אין געציילטע יאר'.

דער ראש ישיבה זאגט אז פאר חוצפה טאר מען נישט מוותר זיין און מען דארף זיין שטרענג. איז אבער די שאלה, גאר חוצפה? וואס טוט זיך ווען א קינד פאלגט זיין יצר הרע מיט אנדערע זאכן וואס זיין שכל איז נאכנישט משיג פארנוואס מען טאר נישט, דארף מען מורא האבן אים צו זאגן קלאר: "איך לאז דיר דאס נישט טון אן קיין סיבה! דו דארפסט מיר פאלגן?" בקיצור, וואס איז די גבול וואס מען זאל וויסן אז עס איז גארנישט אז דאס קינד איז אויפגערעגט, און ווען מען דארף וויסן אז חס ושלום צו פייניגן ווייל ער קען חס ושלום ארויסגיין לתרבות רעה?

א גרויסן יישר כח פאר אלעס.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויחי, ר' טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז דא א מאַמר החכם: "מן הזהירות - שלא להזהר"; דו זע אריין צו לייגן אסאך ליבשאפט אין דיינע קינדער אז זיי זאלן ליב האבן צו זיין אין שטוב, זיי זאלן ליב האבן צו זיין מיט דיר וכו'. זע צו מאכן שיינע שבת'דיגע סעודות; דערצייל שיינע מעשיות ביים טיש, שמועס מיט דיינע קינדער, הער אויס זייערע מעשיות, אפילו עס איז דיר נישט אזוי אינטערעסאנט וכו', זע אז תורה ומצוות זאל זיין א פרייליכע זאך ביי דיר אין שטוב, נישט קיין וויינעדיגע זאך.

דאס וואס דו פֿרעגסט וועגן נאכגעבן קינדער וכו'; נאכגעבן א קינד אלעס וואס ער בעט איז נישט ליבשאפט, דאס איז א שוואכקייט פון עלטערן, א שוואכקייט פון נישט קענען זאגן ניין. קינדער וואס מען געבט זיי אלעס וואס זיי טראכטן און אלעס וואס זיי בעטן וואקסן אויף נישט געזונט, ווען זיי ווערן עלטער קענען זיי זיך נישט אויסקומען מיטן לעבן, ווייל נישט אלעס קען מען האבן אין לעבן, אבער וויבאלד מען האט זיי נאכגעגעבן אלעס וואס זיי האבן גע'חלומ'ט, זיי האבן באקומען אלעס אויף די וועלט - קענען זיי נישט אָננעמען דאס לעבן.

דו מישט צוזאם הודו מיט כוש; אז א קינד איז אויפגערעגט ווען די עלטערן הייסן אים טון זאכן וואס ער וויל נישט - דאס הייסט נישט פייניגן; וואו קומט אריין מורא האבן אז ער וועט ארויסגיין לתרבות רעה ווען ער איז אויפגערעגט וכו'? פארקערט, אז מען איז נישט מחנך קינדער, מען לאזט זיי טון וואס זיי ווילן, דעמאלט וועלן די קינדער ארויס גיין לתרבות רעה, דערפאר פארשטיי איהן בכלל נישט וואס דו פֿרעגסט.

פייניגן מיינט ווען עלטערן פארשעמען די קינדער, מען נעמט א קינד און מען רייסט אים אונטער; למשל, מען וויל דער קינד זאל אויפרוימען די שטוב, מען זעט אז דער קינד דרייט זיך ארויס פון פאלגן (אזוי ווי אלע געזונטע קינדער) טאר מען נישט טשעפען פערזענליך: "דו וועסט קיינמאל נישט קענען חתונה האבן", "דו ביסט א פוילער" וכו' וכו', דאס הייסט פייניגן. נאך א משל, אז עלטערן ווילן מחנך זיין די קינדער זיי זאלן זיין צוזאמגענומען וכו', טאר מען נישט אראפרייסן די קינדער: "דו שלאך", "דו

עקלדיגע וכו' - דאס הייסט פייניגן. עלטערן וואס טשעפען און רייסן אראפ די קינדער, וועלן די קינדער נישט נאר ארויסגיין לתרבות רעה, נאר זיי וועלן אויפֿוואקסן נערון קראנקע.

אזוי אויף טאר מען נישט צוגלייכן איין קינד צום צווייטן; מען טאר נישט פֿארהאלטן א קינד: "פארנוואס קענסטו נישט זיין אזוי ווי דעם שכנ'ס קינד?" "פארנוואס קענסטו נישט זיין צוזאמגענומען אזוי ווי יענעם?" ווייסט פארנוואס איך קען נישט זיין ווי יענעם? ווייל איך בין איך, און יענער איז יענער; דאס אלעס הייסט פייניגן, אפער פארלאנגען פון קינדער צו העלפֿן וכו' - דאס דארף מען טון און דאס הייסט נישט פייניגן.

ועל כולם דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן אויף גוטע קינדער; מוהרא"ש האט דערציילט, א איד איז אמאל געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו יגן עלינו בעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבלאזן פון נאסקייט און דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען צום אייבערשטן זי זאל זוכה זיין צו גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער."

דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט זען אסאך נחת פון דייע קינדער.

...

ב - בחור

ווי אזוי קען איך זיך טרייסטן אויף די בחור'ישע יארן וואס זענען פארפאלן?

שאַלה:

לְכוּבוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך בין שוין היינט קרוב צו די פערציג יאר, זייט די ישיבה יארן האב איך גארנישט געלערנט, ביז יעצט ווען איך בין אנגעקומען צו די שיעורים און געוואויר געווארן פונעם סדר דרך הלימוד פון רבי'ן, האב איך אנגעהויבן ווידער צו לערנען די הייליגע תורה.

ווען עס קומט מיר אויס צו לערנען די גמרות וואס איך האב געלערנט אין ישיבה, למשל יעצט ווען מען לערנט מסכת שבת, קומט מיר ארויף אלטע זכרונות פון וואס איך האב געלערנט אין ישיבה, אסאך מאל איז די לשון הגמרא מיר ממש איינגעקריצט אין מח פון אלס בחור.

איך טראכט יעצט אז עס איז אזא שאד אז איך האבן נישט געוואוסט פונעם דרד הלימוד אלס בחור, דעמאלט וואלט איך זיך געקענט אנפילן מיט אזויפיל תורה, איך האב ממש פארפאטשקעט מייע יונגע יארן; היינט קלעבט זיך מיר נישט אן די לשונות פון די משניות און די גמרא וואס איך לערן יעצט.

אין די בחור'ישע יארן וואלט איך ווען געקענט קענען כל התורה כולה, אנשטאט די פאר בלעטער גמרא וואס מען האט דעמאלט געלערנט; ווי אזוי קען איך זיך מחזק זיין? יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ואתחנן, ז' מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

די שאד איז נישט נאר פאר דיר, די שאד איז פאר אלעמען; א שאד פאר אלע בחורים וואס גייען ארויס לתרבות רעה ווייל זיי האלטן נישט מיט די למודים אין ישיבה. זיי האבן נישט קיין ספוק אין זייער לעבן דערפאר זוכן זיי נארישקייטן, ביז זיי פאלן אוועק. ווען זיי וואלטן ווען געוואוסט פונעם סדר דרד הלימוד פון רבי'ן (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו) - וואלט קיינער נישט ארויס לתרבות רעה, יעדער וואלט געלערנט, יעדער וואלט געהאט חיות פון די הייליגע תורה און געלעבט מיטן אייבערשטן.

גלייב מיר, מען קען ראטעווען דעם גאנצן דור, עס איז דא א וועג צו ראטעווען די גאנצע יוגנט, וואס זאל מען אבער טון אז דער שטן שטעלט זיך אויף די לענג און אויף די ברייט דאס צו שטערן; ער שטעלט אויף פאלשע מנהיגים וואס רעדן אפ די בני הנעורים זיי זאלן נישט פאלגן דעם רבי'ן און נישט לערנען אויפן רבי'נס סדר דרד הלימוד; וואס זאלן טון די אלע וואס זענען נישט מצליח אין לערנען? וואס זאלן טון די אלע וואס

זענען נישט זוכה צו פארשטיין לערנען? - זאלן זיי אינגאנצן אפלאזן די תורה?!

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קהלת רבה ז, כח): "אלף בני אדם נכנסין למקרא ... יוצא מהם אחד להוראה", פון טויזנט תלמידים קומט ארויס איין תלמיד וואס איז מצליח; וואס זאלן טון די אלע ניין הונדערט ניין און ניינציג תלמידים וואס זיי זענען נישט מצליח - זאלן זיי נישט לערנען? זאלן זיי אפלאזן די הייליגע תורה? ! וואלט מען זיי געוויזן א וועג ווי אזוי זיי קענען אויף מצליח זיין, א וועג ווי אזוי זיי קענען לערנען די הייליגע תורה - וואלט יעדער פון זיי זוכה געווען צו זיין באהאפטן צום הייליגן באשעפער.

א שאד אויף די ישיבות וואס זענען נאך עד היום פארעקשנט נישט אריין צו לאזן דעם רבי'ן; זיי צערייסן דעם רבינ'ס ספרים, זיי לאזן נישט בחורים שעפן חיות פון רבינ'ס וועג. אנשטאט די בחורים זאלן זיין פארנומען מיטן טעלעפאן, אנשטאט זיי זאלן זיין פארנומען מיט קוקן מאוויס - וואלטן זיי געקענט לערנען אן א שעור פרקים משניות און בלעטער גמרא. ווען א בחור הויבט אן לערנען אויפן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן, ער מאכט זיך שעורים בכל התורה כולה; ער מאכט זיך א שעור אין משניות - לערנען יעדן טאג אכצן פרקים משניות, אין אנהויב זאגט ער די ווערטער אן פארשטיין, פון דעם אליין באקומט ער אזא חיות אז ער דארף מער גארנישט, ער זוכט נישט קיין מיסט, ער זוכט נישט קיין עבירות, די תורה - די ווערטער פון די תורה - זעטיגט אים.

דער הייליגער רבי נתן האט דערציילט, ווען מען האט געזאגט אויפן רבי'ן אז דער רבי איז פון די ביטערע פת רחמנא לצלן האט דער רבי זייער געוויינט: "ווי קען מען אויסטראכטן אויף מיר אזעלכע שקרים וכו' וכו'?" רבי נתן האט נישט פארשטאנען פארנוואס דער רבי וויינט אזוי, וואס דארף אנגיין פארן רבי'ן וואס יענער רעדט אויפן רבי'ן? האט ער געזאגט! איז וואס?! אבער שפעטער ווען רבי נתן האט געהאט אויסצושטיין זיין מחלקת האט ער געזאגט: "איך פארשטיי שוין פארנוואס דער רבי האט געוויינט; עס איז נישט אנגעגאנגען פארן רבי'ן אז יענער רעדט אויף אים,

עס האט וויי געטון פארן רבי'ן אז מענטשן וועלן נישט קענען מקורב ווערן, ווייל דער זקן זאגט אויף אים אזא לשון הרע; דער רבי האט א פח צו ראטעווען דעם גאנצן דור. ווען נישט די לשון הרע'ס וואס מען הערט נישט אויף רעדן אויפן הייליגן רבי'ן, ווען נישט די וואס שטערן און מאכן חוזק - וואלט מען געקענט ראטעווען דעם גאנצן דור.

מוהרא"ש האט מיסד געווען ישיבות אין אמעריקע און אין ארץ ישראל וואו מען לערנט אויפן סדר דרך הלימוד פון הייליגן רבי'ן; די ישיבות זענען געבויט אויף די שיחה פון הייליגן רבי'ן וואס ער האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים כסדר, וממילא יבין", מען דארף נישט פארשטיין ווען מען לערנט, מען דארף נאר זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה און צום סוף וועט מען פארשטיין, "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תכף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תכף ולא יבין כלל, רק יכניס מחו בהלמוד, ויאמר כסדר בזריזות וממילא יבין", מען זאל נישט ווערן צעפראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליין - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, נאר מען זאל בלויז זאגן די ווערטער כסדרן און מען וועט פון זיך אליין פארשטיין, "ואם לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמד על פונתו, מה בכך", און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל - וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל, און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל - איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (שבת סג. ; עבודה זרה ט.) : 'לגמור ונהדר לסבור, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שנגאמר (תהלים קיט, כ) : 'גרסה נפשי לתאבה'", ווייל דאס לערנען אליינס איז גרעסער פון אלעם, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן א מענטש זאל קדם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה אפלו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבור כמה פעמים אלו הספרים

שְׁלוֹמֵךְ, לְגַמְרֵךְ, וְלַחֲזֹר לְהַתְחִיל וּלְגַמְרֵךְ פֶּעַם אַחַר פֶּעַם, וְעַל יְדֵי זֶה מִמִּילָא יָבִין וְכוּ", וְיִיל אַז מְעַן גְּעוֹוֹאִינְט זײַךְ צו צו לְעֶרְנֶען שְׁנַעַל לְעֶרְנֵט מְעַן דָּאָךְ זײַער אַסאַךְ, דוּרְכְּדַעַם אִיז מְעַן זײַךְ אִיבְּעֶרְצױגִיין יַעֲדַע זאַךְ זײַער אַסאַךְ מֵאַל בִּיז מְעַן אִיז זײַךְ צו פֶּאַרְשְׁטױן וְוַאס מְעַן לְעֶרְנֵט.

דְּעַר הַיִּילִיגֶער רַבִּי נִתָּן זְאָגְט (שם): דְּעַר רַבִּי הָאֵט זײַער אַסאַךְ גְּעֶרְעֶדֶט פּוֹנַעַם דְּרָךְ הַלִּימוּד, אַז מְעַן זַאל נִישְׁט זײַךְ צו פֶּאַרְשְׁטױן וְוַען מְעַן לְעֶרְנֵט, נֶאַר מְעַן זַאל לְעֶרְנֶען אַסאַךְ אָן פֶּאַרְשְׁטױן בִּיז מְעַן וְוַעט זײַךְ זײַן צו פֶּאַרְשְׁטױן, וְיִיל וְוַען מְעַן לְעֶרְנֵט אױף דַּעַם וְוַעג אִיז מְעַן זײַךְ אָנְצױקױמְעַן אַסאַךְ מְעַר וְוִי וְוַען מְעַן לְעֶרְנֵט שְׁטױט אױן מְעַן קְלַעֲרֵט אַרײַן אִין יַעֲדַע וְוַאַרְט, וְוַאס דָּאס שְׁטַעֲרֵט נֶאַר דָּאס לְעֶרְנֶען, זײַער אַסאַךְ מְעַנְטֶשֶׁן לְאַזֵּן אָפּ דָּאס לְעֶרְנֶען צוֹלִיב דַּעַם וְוַאס זײ הָאָפֶן גְּלײַךְ גְּעוֹוֹאַלְט פֶּאַרְשְׁטױן. וְוַען מְעַן לְעֶרְנֵט שְׁנַעַלְעֶרְהײט - אַזױ וְוִי אױבֶן דְּעַרְמַאַנְט, אִיז מְעַן זײַךְ צו לְעֶרְנֶען זײַער אַסאַךְ; מְעַן אִיז זײַךְ דוּרְכְּצוֹלְעֶרְנֶען דִּי גַאַנְצַע תּוֹרָה - גְּמַרָא מִיט אַלַע פּוֹסְקִים, תַּנ"ךְ, מִיט אַלַע מְדַרְשִׁים, אױן זֶהר הַקְּדוּשׁ, "וּכְבָּר מְבַאֵר שִׁיחְתוּ שְׁל רַבְּנֵינוּ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, שְׁטוֹב לְאַדָּם שְׁיַעֲבֹר בְּחַיֵּיו בְּכָל הַסְּפָרִים שְׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה", אַזױ וְוִי דְּעַר רַבִּי הָאֵט גְּעוֹוֹאַלְט אַז מִיר זַאלֶן אַדוּרְכְּלְעֶרְנֶען כָּל הַתּוֹרָה כּוּלָּה (שִׁיחֹת הַר"ן, סִימָן כח), עַיִן שָׁם.

דְּעַר אִיבְּעֶרְשְׁטַעַר זַאל הַעֲלֶפֶן זַאלֶסְט הָאָפֶן הַצְּלַחָה אִין אַלַע עַנְיָנִים.

...

ג - גְּדוּל

דְּעַר רַבִּי בְּרַעַנְגֵט אױנְז מִיר זַאלֶן גְּעֶדְעַנְקֶען דַּעַם 'שְׁהַכַל נִהְיָה בְּדִבְרוּ'

בְּעִזְרַת ה' יִתְבַּרַךְ - יוֹם א' פֶּרֶשֶׁת עֲקֵב, י"ב מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת תּשפ"ג לְפֶרֶט קֶטֶן לְכַבּוֹד ... נְרוּ יֵאִיר

אִיף הָאָב עֶרְהַאַלְטֵן דײַן בְּרִיוּ.

מוֹהֲרָא"ש זְאָגְט, דִּי רַאשֵׁי תִיבּוֹת פּוֹן: שְׁהַכַל נִהְיָה בְּדִבְרוּ אִיז ש' נ'

ב', די אותיות פון די ראשי תיבות פון הייליגן רבינו'ס נאמען - רבינו נחמן ב'ן ש'מחה; דער רבי ברענגט אונז מיר זאלן געדענקען 'שהכל נהיה בדברו' - אלעס וואס פאסירט איז פונעם אייבערשטן.

דער רבי בלאזט אין אונז אריין א שטארקע, קלארע, לויטערע אמונה; מיר זאלן זיך נישט פארלירן ווען שוועריקייטן גייען אריבער, מיר זאלן בלייבן גלייבן אז אלעס איז פונעם אייבערשטן פאר אונזער גוטס.

דער רבי האט געזאגט (עיין שיחות הר"ן, סימן ג): "גאט איז גרויס, מיר ווייסן גארנישט".

שטארק זיך מיט אלע כחות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ד - דינים

ווען מען לעבט מיטן אייבערשטן ווערן בטל אלע דינים און אלע כישוף

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת בא, כ"ט טבת, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר

דו וויסט אונדא דעם ווארט וואס מען לערנט מיט די קינדער אין חדר פרשת בא, "בא אל פרעה", דער אייבערשטער זאגט פאר משה רבינו: "בא אל פרעה - קום צו פרעה", לכאורה וואלט ווען דער אייבערשטער געדארפט זאגן: "לך אל פרעה - גיי צו פרעה"? נאר דער פשט איז אז דער אייבערשטער זאגט פאר משה רבינו: "קום מיט מיר, איך בין דאך איבעראל, אפילו ביי פרעה אין פאלאץ געפיין איך זיך אויף; דאס לערנט אונז אז מיר זאלן שטענדיג געדענקען אז דער אייבערשטער איז איבעראל און מיר זאלן נישט מורא האבן פון גארנישט אויף דער וועלט.

איך זוף נישט צו שרייבן תורות, איך וויל פשוט אז דו זאלסט ארויס גיין פון דיין קטנות הדעת, פון טראכטן א גאנצן טאג: 'וואס גייט זיין?'

בשעת אז דער אייבערשטער פירט די וועלט און ער געפונט זיך איבעראל, דער אייבערשטער איז דער זון ומפּרנס לכל, ער געבט פרנסה פאר יעדן איינעם און ער געבט לעבן פאר יעדן איינעם, מען דארף זיך נאר איבער געבן צו אים און וויסן אז 'אלעס וואס גייט אריבער אויף מיר איז פאר מיין טובה'.

נעם אריין אין דיר די אמונה; חזר זיך איין: 'אלעס איז דער אייבערשטער', וועסטו פטור ווערן פון אלע שלעכטס.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (סנהדרין 101): א פישוף מאכערן האט אמאל געוואלט מאכן פישוף אויפן הייליגן אמורא רבי חנינא, האט איר רבי חנינא געזאגט: "אי מסתייעת זילי עבדי, אין עוד מלבדו פתיב", דו קענסט פראבירן מאכן פישוף וויפיל דו ווילסט איך האב אבער נישט מורא פון דיר, ווייל עס שטייט אין די תורה (דברים ד, לה): "אין עוד מלבדו", עס איז גארנישט דא אויסער דעם אייבערשטן; זעט מען פון דעם אז ווען מען לעבט מיטן אייבערשטן ווערן בטל אלע דינים און אלע פישוף.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דינע וועגן.

...

ה - התבודדות

רעדן דריי מינוט צום אייבערשטן

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת וישלח, י"ח כסליו, שנת תשפ"ד

מרת ... תחי'

יעדן אינדערפרי איידער איר הויבט אן די שטוב ארבעט זאלט איר באשטימען א צייט פון דריי מינוט פאר התבודדות. נעמט א זייגער, לייגט עס אויפן טיש אין פארנט פון אייך, און רעדט פאר דריי מינוט צום אייבערשטן.

צעטיילט די דריי מינוט אויף דריי; די ערשטע מינוט זאלט איר דאנקען דעם אייבערשטן פאר אלע חסדים וואס ער טוט מיט אייך, און מיט אייער

מאן און קינדער; די צווייטע מינוט זאלט איר אים איבערבעטן אויף אלעס וואס מען טוט נישט וואס מען דארף; אין די דריטע מינוט זאלט איר אים בעטן אז די טאג זאל זיין גוט און שוין, און קיין צער, און קיין מחלקות. מיר בעטן סוכות: "הושענא", העלה מיר, 'שלוש שעות', איך זאל קענען רעדן צו דיר צעטיילט אין דריי מינוט"; ווייל ווער עס טוט אזוי, ער איז זיך מתבודד, ער דאנקט, ער איז זיך מתנדב און ער בעט אויף ווייטער - דער לעבט א גן עדן לעבן.

...

ו-וכוח

אז מ'טענה'ט זיך מיט לצים, ווערט מען אליין א לץ בעזרת ה' יתברך - יום א' פ'רשת במדבר, כ"ז אייר, שנת תשפ"א לפ'רט ק'טן לכבוד ... ג'רו יאיר

געב אכטונג נישט צו טענה'ן מיט לצים, עס נעמט נישט לאנג מען זאל ווערן אפגעקילט; ווער עס האט צוטון מיט לצים, ווער עס גייט אין א וכוח מיט א לץ - דער ווערט אליין א לץ און מען פאלט אַוועק. איך האב זייער מורא פאר דיין עתיד, איך ציטער דו זאלסט זיך נישט אפ'קילן פון רבי'ן. מיט דעם וואס דו טענה'סט זיך מיט דינע שוואגערס ביי די שבת סעודות - קענסטו נאכדעם אלעס אפלאזן.

איך בעט דיר פאר דיין טובה וועגן, פון היינט און ווייטער זאלסטו נישט רעדן פון רבי'ן און פון די ישיבה מיט זיי; ווי נאר זיי הייבן אן חזק מאכן פון די שיעורים, פון די בריוו - זאלסטו זיך מאכן ווי דו הערסט נישט, און אז זיי שפעטן ווייטער - זאלסטו גיין אין א ווינקל און בעטן דעם אייבערשטן ער זאל דיר מוחל זיין פארן הערן לשון הרע, הוצאת שם רע, רכילות און ניבול פה אויפן רבי'ן און אזוי ווייטער.

מיין הצלחה אלע יארן איז געווען אז איך האב זיך מיט קיינעם נישט גע'טענה'ט. איך האב קיינמאל נישט געזוכט אויפצואווייזן די מענטשן אז

מוהרא"ש איז נא א צדיק, איך האב געקוקט אויף זיך אליינס און געזען וואס מוהרא"ש טוט מיט מיר.

ז - זקן

באניי זיך און פריש זיך אויף

בעזרת ה' יתברך - יום א' פֿרשת ויקרא, ג' אדר ב', שנת תשע"ט לפֿרט קטן
לְכָבוֹד מִיּוֹם טַיִיעֶרֶר ... נְרוּ יָאִיר

בעט דעם אייבערשטן יעדן טאג אז דו זאלסט בלייבן א פֿרישער
מקורב; דיין התקרבות צום הייליגן רבי'ן זאל זיין פֿריש, אזוי גיי און
געשמאק ווי ווען דו האסט זיך דערוויסט פון רבי'ן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן סב): מען דארף אלץ
אנהייבן מיט א פֿרישע התחלה; ווען מען קומט צום צדיק זאל מען טראכטן:
'איך בין יעצט א נייער מקורב כאילו איך בין נאך קיינמאל נישט דא געווען,
יעצט איז מיינ ערשטע מאל וואס איך קום צום צדיק'; אזוי ווערט מען נישט
צוגעוואוינט און אפגעקילט.

פארנוואס שרייב איך דיר דאס? ווייל איך געדענק ווען דו ביסט מקורב
געווארן צום רבי'ן יארן צוריק איז ביי דיר געווען חשוב יעדע דיבור וואס
דו האסט געהערט פון רבי'ן, דו פלעגסט זיצן ביי שלש סעודות צוזאמען
מיט תלמידי היכל הקודש, געזינגען זמירות און געלערנט די שיחות פון
רבי'ן. אבער היינט זע איך דיר זיצן ביי שלש סעודות פון אונטן פון בית
המדרש וכו', זע איך אין דיר אז דו ביסט שוין נישט אזוי פֿריש וכו'.

איך שרייב דיר דאס ווייל איך האב דיר ליב, איך וויל דו זאלסט ווייטער
דינען דעם אייבערשטן און נישט אלט ווערן; "אלט טאר מען נישט זיין" -
האט דער רבי געזאגט (שיחות הר"ן סימן נא), אן אלטער חסיד איז נישט גוט צו
זיין און אויף נישט אן אלטער צדיק; מען דארף זיך שטענדיג אויפפרישן
און זיך באנייען.

באניי זיך און פֿריש זיך אויף; און ווען אידן זיצן צוזאמען ביי שלש סעודות וכדומה זאלסטו זיין א חלק פון זיי. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תניגה ט:) אויפן פסוק (קהלת א, טו): "וְיַחְסְרוּן לֹא יוּכַל לְהִמָּנוֹת, זֶה שְׁנַמְנוּ חֲבָרִיו לְדַבֵּר מִצְוָה וְלֹא נִמְנָה עִמָּהֶם"; ווען אידן טוען א מצוה אינאיינעם און איינער טיילט זיך אָפּ - דאס איז א חסרון וואס מען קען נישט באצאלן; הער אויס די ווערטער וואס מען רעדט פון רבי'ן און זיי א חלק פון די וואס זינגען זמירות שבת, נישט פון די יושבי קרנות; זיי פון די מענטשן וואס דער רבי איז ביי זיי איינגעקריצט אין הארצן, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט: "איך האב דריי פתות פון מענטשן וואס קומען צו מיר, איין פיתה וואס האבן ליב מיין תורה, איין פיתה וואס קומען עסן קויליטש און א דריטע פיתה וואס איך בין איינגעקריצט ביי זיי אין הארצן"; דארפסטו זען צו בלייבן פון די דריטע פיתה, פון די וואס קומען צום רבי'ן נעמען נאך שכל און נאך חיזוק פארן לעבן, נישט פון די וואס קומען עסן קויליטש שלש סעודות וכו'.

איך האף אז דו וועסט אָננעמען מיינע ווערטער מיט א פאזעטיווע בליק, איך מיינ נאר דיין גוטס.

...

ח - חינוך

ווי אזוי מען מחנך גאר יונגע קינדער?

שאַלַּה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

צום ערשט וויל איך אײך באדאנקען פאר אלעס וואס איר טוט פאר אידישע קינדער, זייט איך האב אָנגעהויבן הערן די שעורים פאר דריי יאר צוריק האט זיך מיין לעבן געטוישט אינגאנצן צום גוטן אין אלע הינזיכטן, בפרט אין שלום בית און אין רעדן צום אייבערשטן. איך נעם איין מער און מער חלקים פון די תורה, איך האב שוין ברוך השם געענדיגט אסאך מאל משניות, ספרי רבינו, זהר הקדוש און נאך פיל. איך בין אויך מפיץ די עצתו אמונה און די גליונות און אויך די ספרים פון מוהרא"ש.

איך וויל פֿרעגן איבער מיין טאכטער, דער אייבערשטער האט מיר ברוך השם געגעבן א זיס מיידל, זי איז יעצט צוויי און א האלב יאר, זי קען שוין ברוך השם מאכן ברכות און דאנקען דעם אייבערשטן, איך וויל אבער וויסן וואס איז מיין תפקיד אלס איר מתנדב, אויף וואס דארף מען זיך פארלייגן איר מחנך צו זיין אין אזא יונגע עלטער?

צווייטנס, ווען זי וועקט זיך אויף נאך איר שלאף נאכמיטאג, איז זי רוב מאל אין נישט א גוטע גיסטע, זי וויינט און איז נישט פרייליך, וואס קען מען טון דערצו?

א דריטע שאלה האב איך געוואלט פֿרעגן, איך לערן ברוך השם צוויי סדרים אין כולל און ווען איך קום אהיים וויל איך זיך אביסל אויסלופטערן דעם מוח, דערפאר האב איך ליב דעמאלט צו הערן גייעס, אין די צייט וואס איך העלף ארויס צאמצוונעמען די הויז. פארשטייט זיך אז איך טו עס נישט אויפן חשבון פון מיין ווייב ווען זי איז דארט. איך ווייס נאר נישט אויב דאס איז א פראבלעם, אדער איז דאס א גוטע זאך - זיך אביסל אויסצולופטערן מיט די גייעס, זיך צו קענען אויפפרישן די כוחות צו קענען ווייטער לערנען, אזוי ווי אנדערע מענטשן לופטערן זיך אויס מיטן זינגען, מאלן, אדער אנדערע זאכן.

יישר פנח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת דברים, כ"ז תמוז, שנת תש"פ לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך פריי זיך זייער צו הערן אז דו שטארקסט זיך מיטן הייליגן רבינ'ס עצות; דיין גאנצע לעבן האט זיך דיר געטוישט צום גוטן.

א שאד אויף די אלע מענטשן וואס מיינען אז ברוסלב איז עפעס א שרעקעדיגע זאך; ווען מענטשן וואלטן געוואוסט וואס ברוסלב איז, צו וואס מען איז זוכה ווען מען ווערט מקורב צום רבי'ן - וואלטן אלע געקומען צום רבי'ן, אפגערעדט צו וואס מען איז זוכה אויבן אין הימל, דער הייליגער רבי האט געזאגט (ת"י מוהר"ן, סימן שיד): "הפחות שבאנשי אני מוליק אותו בדרך של צדיק גדול מאד", דעם קלענסטן פון מיינע מענטשן פיר איך אויבן אין הימל אויף דעם וועג פון גרויסע צדיקים.

נאך איך די וועלט ברענגט אינז דער רבי צו צו גאר גרויסע מדריגות;

מען הויבט אן לעבן מיטן אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט (חיי מוה"ר, סימן שנח): "מיט יעדע שיחה וואס איך שמועס מיט ענק קען מען זיין אן ערליכער איד, און נישט סתם אן ערליכער איד נאר אן ערליכער איד אזוי ווי איך מיינ אן ערליכער איד", און רבי נתן זאגט דארט: "וגם אפלו עכשו פשלוּמדין דבריו הקדושים יש להם גם כן כח גדול לעורר להשם יתברך לזכות לדרכי ה' באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושים הנאמרים בזה הספר, ובשאר ספריו הקדושים", דעם רבינ'ס ספרים פארמאגן א מוראדיגן כח צו מעורר זיין א מענטש צו דינען דעם אייבערשטן; אין יעדע שמועס פון רבי'ן ליגן געוואלדיגע עצות און הדרכות פארן לעבן.

אויף דיין פראגע: 'ווי הויבט מען אן מיט חנוּף וכו'; חנוּף הויבט זיך אן ביי זיך אליין, ווען עלטערן פירן זיך מיט יראת שמים, מען לעבט מיט ליבשאפט, מיט שמחה - דעמאלט גייט עס אריבער צו די קינדער; דורכדעם וועלן זיי אויך זיין פרייליכע קינדער, זיי וועלן ליב האבן צו זיין אידן. ווען עס איז אבער נישטא קיין יראת שמים ביי די עלטערן, מען האט זיך נישט ליב, מען קריגט זיך, מען טוט די מצות אן שמחה, אלעס איז אנגעצויגן - דעמאלט ווילן נישט די קינדער גיין אין זייערע וועגן, זיי וועלן זיך זוכן אן אנדערע סארט לעבן.

קינדער ווילן ליבשאפט אין לעבן, קינדער ווילן א פרייליכע לעבן; ווען זיי באקומען דאס אין שטוב דעמאלט וועלן זיי נאכגיין דעם וועג, זיי וועלן בלייבן ערליך, ווידעראום ווען זיי געפינען דאס נישט אין שטוב וועלן זיי זוכן און נישטערן ביז זיי וועלן טרעפן ליבשאפט און ווארעמקייט, עס קען זיין אז דאס וועט זיי ברענגען צו נישט גוטע פלעצער.

בנוגע ווען דאס קינד שטייט אויף וכו'; עס מאכט זיך ביי אסאך מענטשן, נישט נאר ביי קינדער, אז ווען מען שטייט אויף פון א קורצע שלאף איז מען צעטומלט און נישט רואיג, עס נעמט צייט ביז מען דערוועקט זיך אינגאנצן.

בנוגע הערן נייעס; עס ווענדט זיך אינעם מענטש, רוב מענטשן ווערן

מער צעטומלט און דערשראקן פון הערן גייעס. אז די גייעס געבט דיר אביסל
כח, עס לופטערט דיר אויס - קענסטו עס הערן.
דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ט - טרדות

א פרייליכער מענטש איז פריי, פריי פון אלע פארמאכטיגן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שלח, כ"ה סיון, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד ... נרו זאיר

וואס מיינסטו, נאר דיך פרוכירט מען אויס? מען פרוכירט אויס יעדן
איינעם. דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן קיט): "דבר עמנו כמה
פעמים מענין יסורי עולם הזה, שכל בני העולם כלם מלאים יסורים, אין גם
אחד שיהיה לו עולם הזה", עס איז נישטא קיינער וואס זאל האבן עולם הזה,
"ואפלו העשירים הגדולים ואפלו השירים, אין להם שום עולם הזה כלל",
אפילו די גרויסע עשירים און גרויסע הארן האבן אויף נישט קיין עולם הזה,
"כי כל ימיהם פעס ומכאובות", זייער גאנצע לעבן איז פול מיט ווייטאג און
פעס, "וכלם מלאים טרדות ודאגות ועצבות ויגון ואנחה תמיד", און זיי
זענען שטענדיג פארנומען און פאר'דאגה'ט, דעפערעסט און טרויעריג, "וזה
כולל כל בני אדם שבעולם מקטן ועד גדול, כי כלם נולדו לעמל ומלאים רגז
ויסורין", אין דעם איז אריינגערעכנט יעדער איינער - פון גרויס ביז קליין,
אלע מוטשען זיך אויף דער וועלט, "ואין שום עצה ותחבולה להנצל מעמל
ויגון הזה כי אם לברח להשם יתברך ולעסק בתורה", און עס איז נישטא קיין
שום וועג ווי אזוי מען קען זיך ראטעווען פון די יסורים - נאר אז מען
אנטלויפט צום אייבערשטן, מען דערציילט פארן אייבערשטן וואס מען גייט
אריבער און מען בעט אים ער זאל רחמנות האבן.

זיי פרייליך אז דו ביסט א איד און דו טוסט אזויפיל גוטע זאכן, זיי נישט
פארנומען מיט דיין שלעכטס, זוף דאס גוטס. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק

ב, סימן ט): "מה שְהַעוֹלָם רְחוּקִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאֵינָם מִתְקַרְבִּים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ", פֶּאֶרְוֹאס זְעַנְעַן מְעַנְטֶשֶׁן אַזוֹי גְּעַפֶּאלֶן בֵּי זִיף און זְעַנְעַן נִישְׁט נֶאֱנֵט צום אֵיבְעֶרֶשְׁטֵן? "הוא רק מַחֲמַת שְׁאִין לָהֶם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְאֵינָם מִיִּשְׁבִּין עֲצָמָן", ווייל מְעַן הָאֵט נִישְׁט קִיִּין יָשׁוּב הַדַּעַת, מְעַן טְרַאכְט נִישְׁט פֿון תְּכָלִית; זָאגְט אָפֶּער דָּער רַבִּי, ווי אַזוֹי קֶען מְעַן זֹכָה זײַן צו יָשׁוּב הַדַּעַת און צו אַ קְלָאָרַע מַח צו ווִיסֵן וואָס מְעַן הָאֵט צו טון אויף דָּער וועלט? "אַף דַּע, שְׁעַל יְדֵי מְרָה שְׁחֹרָה אִי אָפֶּשֶׁר לְהִנְהִיג אֶת הַמַּח פְּרָצוֹנוֹ, וְעַל כֵּן קָשָׁה לוֹ לִישֵׁב דַּעַתוֹ", ווען מְעַן אִיז נִישְׁט פֶּרִיִּילִיךְ קֶען מְעַן נִישְׁט טְרַאכְטֵן גוֹטע זאַכן, מְעַן קֶען נִישְׁט טְרַאכְטֵן גוֹט, מְעַן טְרַאכְט אַ גֶּאנְצֵן צִיִּיט נֶאֶר שְׁלַעכְטע מַחֲשָׁבוֹת. "רק על ידי הַשְּׂמִחָה יִוְכַל לְהִנְהִיג הַמַּח פְּרָצוֹנוֹ, וְיִוְכַל לִישֵׁב דַּעַתוֹ", אָפֶּער אַז מְעַן אִיז פֶּרִיִּילִיךְ - דַּעמֶאלֶט קֶען מְעַן בֵּיִיגֵן דִּי מַחֲשָׁבוֹת צו טְרַאכְטֵן גוֹט, "כִּי שְׂמִחָה הוּא עוֹלָם הַחַרוּת", אַז אַ מְעַנְטֶשׁ אִיז בְּשִׂמְחָה אִיז עַר אַ פֶּרִיִּיעַר מְעַנְטֶשׁ און דָּער מַח אִיז אִים נִישְׁט מְצוּמָצֵם, אַזוֹי ווי עֵס שְׁטִיִּיט (ישעיה נה, יב): "כִּי בְשִׂמְחָה תֵצְאוּ", מִיט שְׂמִחָה גִיִּיט מְעַן אַרױס, "שְׁעַל יְדֵי שְׂמִחָה נַעֲשִׂין כֵּן חוֹרִין, וְיוֹצְאִין מִן הַגְּלוּת", ווייל אַ פֶּרִיִּילִיכֶער מְעַנְטֶשׁ אִיז פֶּרִיִּי, פֶּרִיִּי פֿון אַלֶּע פֶּאַרמאַכְטִיקִיעֶר טֶען.

מֶאַרְגֵּן וועט זײַן דָּער וועכנטליכער שיעור, מִיר וועלן זיך מַחֲנֵי זײַן און מַחֲזֵק זײַן מִיטן רַבִּינֵיִס עֲצוֹת.

דַּעם שְׂכַת וועל אִיךְ נִישְׁט זײַן אין וויליאמסבורג.

דָּער אֵיבְעֶרֶשְׁטֶער זַאל הַעֲלֶפֶן זַאלֶסֶט הָאָבֶן הַצְּלָחָה אין אַלֶּע עֲנִינִים.

...

י - יסורים

מִיִּין ווייב לִיִּידֶט שְׁרַעקֶליכֶע יסורים, ווי אַזוֹי קֶענען מִיר זיך דַּעֲרַהאַלְטֵן?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוּד דָּער ראש ישיבה שליט"א,

שוין א יאר צייט וואס מיין ווייב ליידט אויף ארטרייטיס, זי פייניגט זיך מיט שטארקע יסורים. איך הער די שעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און דאס געבט מיר פח צו זיין סיי א טאטע און סיי א מאמע פאר מייע זיסע קינדער קיין עין הרע, אבער מיר שפירן אז עס גייט שוין אריבער אלע גרעניצן.

איך מיט מיין ווייב האלטן אין איין שרייען און וויינען צום אייבערשטן, אבער איך שפיר ווי מיר טאפן א וואנט, איך זע נישט דעם וועג ארויס, איך שפיר ווי איך פאל שוין אריין אין יאוש, איך דארף חזוק זיך צו קענען ווייטער דערהאלטן.

יישר פח פאר די געוואלדיגע שעורים, אן דעם וואלט איך זיכער נישט געקענט אנגיין ביז יעצט.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת עקב, י"ד מנחם-אב, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בעט דיר זייער זאלסט זיך נישט מבייאש זיין, מיט תפלה קען מען אלעס פועל'ן. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות לב:): "אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל", ווען מען בעט דעם אייבערשטן אויף א זאך און מען זעט אז מען ווערט נישט געהאלפן - זאל מען נאכאמאל בעטן, אזוי ווי עס שטייט (תהלים כז, יד): "קנה אל ה', חזק ויאמץ לבך וקנה אל ה'"; מען טאר נישט אויפגעבן ווען מען בעט דעם אייבערשטן און מען זעט נאכנישט די ישועה, מען דארף ווארטן און ווייטער בעטן ביז מען ווערט געהאלפן.

ווען מען בעט דעם אייבערשטן דארף מען האבן זייער אסאך סבלנות ווען מען זעט אז עס גייט אריבער א לאנגע צייט און מען זעט נאכנישט די ישועה. מען דארף האבן אסאך סבלנות נישט אויפצוהערן בעטן; ווייל יעדע זאך וואס מען וויל פועל'ן האט א סכום וויפיל תפלה עס פאדערט זיך אויף דעם.

מיר געפינען ביי משה רבינו, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן אז ער וויל אריינגיין קיין ארץ ישראל; זאגן חכמינו זכרונם לברכה (דברים רבה יא, ט):

”משה רבינו האט געבעטן פינף הונדערט און פופצן תפלות, אזויפיל וויפיל דאס ווארט 'נאתחנן' באטרעפט, ווען משה רבינו וואלט געבעטן נאך איין תפלה וואלט ער זוכה געווען אריין צו גיין קיין ארץ ישראל, אבער דער אייבערשטער האט אים געזאגט (דברים ג, כו): 'רב לך, אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה', בעט נישט מער אויף דעם; זעט מען פון דעם אז מען טאר נישט אפלאזן תפלה, מען דארף בעטן איין מאל און נאכאמאל און נאכאמאל אן אן אויפהער, ביז דער אייבערשטער העלפט.

נעמט אריין אין זיך די אמונה, חזר פאר זיך און חזר מיט זיין ווייב: "וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, אלעס איז נאר פאר די טובה פונעם מענטש. און ווען מען פארשטייט נישט דאס גוטס, מען זעט נישט דאס גוטס, מען זעט נישט דאס גוטס, מען זעט נאר דאס שלעכטס - איז דאס נאר אזוי פאר אונזערע אויגן, אבער באמת איז דאס גוט"; איי וועסטו פרעגן, אויב איז דאס גוט פארוואס זאל מען בעטן דעם אייבערשטן ער זאל מאכן אנדערש? ווי אזוי קען מען בעטן ער זאל טוישן וואס ער טוט - ווען אלעס איז גוט?! ווייל דער אייבערשטער הייסט אונז מיר זאלן אים בעטן, מיר זאלן אים מוטשען ער זאל מאכן אזא סארט גוט וואס מיר זעען דאס גוטס מיט אונזערע אויגן, אבער אין די זעלבע צייט וואס מיר וויינען און בעטן ער זאל מאכן גוט, גלייבן מיר אז עס איז גוט; ווייל אלעס אלעס וואס גייט אריבער אויף אונז איז נאר לטובה.

שטארק זיין ווייב, בלאז אריין אין איר אמונה; דאס וועט איר פרייליך מאכן און ווען זי וועט זיין פרייליך וועלן די שלעכטע קרענק אוועק גיין פון איר, ווייל שמחה איז די רפואה פאר אלע מחלות. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): "כל החולאת הבאין על האדם, כלם באין רק מקלקול השמחה", אלע מחלות און אלע קרענק קומען ווייל מען איז דעפארעסט און נישט פרייליך, "גם חכמי הרופאים אמרו, שכל המחלות והחלאים רעים באים רק מחמת חסרון השמחה", אפילו די דאקטוירים זאגן אז אלע מחלות קומען פון דעפארעסיע און פון זיין נישט פרייליך.

דו מאך איר פרייליך, עס איז א מצנה פרייליך צו מאכן די ווייב. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ראש השנה ו:): "אשה, בעלה משמחה", דער מאן האט א מצנה פרייליך צו מאכן זיין ווייב. דער אייבערשטער זאל העלפן זי זאל האבן א שנעלע רפואה, זי זאל זיך אינגאנצן אויסהיילן.

...

כ - כיבוד אב ואם

ווי אזוי קען איך מכבד זיין מיין טאטע ווען איך קען אים קוים ?

שאַלַּה:

לְכַבֹּד דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

איך בין זיבעצן יאר אלט, און מייע עלטערן האבן זיך גע'גט ווען איך בין געווען זעקס יאר אלט. איך קען כמעט נישט מיין טאטע, איך רעד מיט אים קוים צוויי מינוט ביי א משפחה שמחה, וואס דאס קומט אויס מערסטנס איין מאל א יאר.

דער ראש ישיבה זאגט אז מען דארף אגרופן טאטע און מאמע אלס כיבוד הורים, ווי אזוי קען איך אבער אגרופן א מענטש וואס איך קען אים כמעט נישט און איך ווייס אפילו נישט צי ער איז אינטערעסירט אין מיר, צי ער איז בכלל נייגעריג אז איך זאל אים רופן. מיין עלטערער ברודער האט געלאכט ווען איך האב אים געזאגט די ווערטער פונעם ראש ישיבה אז א קינד מוז רעדן מיט די עלטערן.

איך ווייס נישט ווי אזוי איך דארף זיך יעצט פירן, ווייל מיין כיבוד אב גייט אויף אויפ'ן חשבון פון כיבוד אם, ווייל פאר מיין מאמע גייט זייער שטערן אויב זי וועט הערן אז איך רעד מיט מיין טאטע זכו', וויל איך וויסן וואס האב איך יעצט צו טון.

יישר כח פאר אלע חיזוק וואס איר געבט אין אייערע דרשות, עס איז מיר מחיל' יעדעס מאל וואס איך הער עס איבער.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וארא, כ"ב טבת, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... נרו זאיר

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו אז כיבוד אב ואם איז זייער א גרויסע מצוה, עס איז אזוי
גרויס אז די תורה גלייכט צו מכבד זיין עלטערן צו מכבד זיין דעם
אייבערשטן (מכילתא פרשת יתרו, פרשה ח); דער אייבערשטער זאגט: "מען דארף
מורא האבן פון מיר און מיף מכבד זיין", אזוי אויף - זאגט דער
אייבערשטער, "דארף מען מורא האבן פון די עלטערן און זיי מכבד זיין".

עס איז דא זייער א וואונדערליכע חז"ל (תנא דבי אליהו רבה, פרשה כו): "כל
העולם כלו של הקדוש ברוך הוא, ואין הקדוש ברוך הוא מבקש מהאדם רק
שיכבד אב ואם", דער אייבערשטער זאגט: די גאנצע וועלט איז מיינס - איף
האב עס באשאפן, און איף בעט פון ענק נאר איין זאך, אז איר זאלט מכבד
זיין ענקערע עלטערן.

דערפאר זאלסטו זען צו מקיים זיין מצות כיבוד אב ואם; אפילו יעצט
וואוינסטו מיט דיין מאמע וכו', דאך זאלסטו רופן דיין טאטע יעדן טאג צו
רעדן מיט אים.

וויסן זאלסטו, נישט דער ראש שיבה הייסט רעדן מיט טאטע מאמע;
די תורה הייסט מכבד זיין עלטערן, אזוי ווי די תורה זאגט (שמות כ, יא): "כבד
את אביך ואת אמך, למען יארכון ימיהך", ווער עס איז מכבד זיינע עלטערן
וועט עסן פון די שכר אויף די וועלט און אויף יענע וועלט; עס איז נישט דא
אזא זאך אז כיבוד אב גייט אויפן חשבון פון כיבוד אב, מיר דארפן מכבד
זיין טאטע מאמע לויט ווי דער אייבערשטער הייסט, ווי אזוי די תורה זאגט;
אז די תורה הייסט מכבד זיין ביידע, דארף מען מכבד זיין ביידע, אפילו עס
שמעקט נישט פאר איינע פון די עלטערן אז די קינדער רעדן צום צווייטן
צד.

אז מען רעדט שוין פון דעם נושא, מוז איף אויסשרייען א וויי געשריי

אויף די אלע פלומר'ישע עסקנים וואס זאגן פאר קינדער פון צעבראכענע שטופער וכו' נישט צו רעדן מיט איינע פון די עלטערן; מען איז זיך מלביש מיט א לבוש פון פרומע וכו', אז דא טאר מען נישט רעדן מיט די טאטע ווייל ער טויג נישט, דא טאר מען נישט רעדן מיט די מאמע ווייל זי איז נישט בסדר; וויי איז פאר די וואס לאזן נישט די עלטערן זען זייערע קינדער, וויי איז פאר די עסקנים וואס טיילן אפ עלטערן פון זייערע קינדער, וויפיל טרערן ווערן פארגאסן פון עלטערן, פון טאטע'ס און מאמע'ס, וואס ווילן רעדן צו זייערע קינדער און מען לאזט נישט די קינדער רעדן צו זיי וועגן פאליטיק און פרוואטע חשבונות; וויי פאר ווער עס האט א חלק אין צוריק האלטן קינדער צו רעדן צו זייערע עלטערן, וויי פאר זיי ווען דער אייבערשטער וועט זיי באשטראפן.

באמת פארשטיי איך נישט פארנוואס דו פרעגסט אזא נארישע שאלה, צי דיין טאטע וויל בכלל רעדן מיט דיר וכו', דו ווייסט נישט אויב ער איז אינטערעסירט אז דו זאלסט אים רופן וכו'; נאך אביסל וועסטו חתונה האבן און אויפשטעלן א שטוב, וועסטו זען וואס הייסט קינדער; דו וועסט אליינס שפירן ווי דער הארץ פון א טאטע גייט אויס צו קענען רעדן מיט זיינע קינדער. ווי איז דען דא א גרעסערע רחמנות פון א טאטע צו א קינד. מען זעט אין תהלים ווי דוד המלך נוצט די רחמנות פון א טאטע צו ווייזן ווי דער אייבערשטער האט רחמנות אויף אידישע קינדער, אזוי ווי עס שטייט (תהילים קג, יג): "פרחם אב על בנים רחם ה' על יראיו", אזוי ווי א טאטע האט רחמנות אויף זיין קינד אזוי האט דער אייבערשטער רחמנות אויף אידישע קינדער.

דאס איז דער פראבלעם מיט קינדער, בחורים און מיידלעך; ווילאנג זיי האבן נישט חתונה, ווייסן זיי נישט מחשיב צו זיין עלטערן, און מען איז מזלזל אין עלטערן. מען לויפט צו חברים, מען קריגט זיך מיט די עלטערן; אבער שפעטער ווען מען האט חתונה און די קינדער הייבן אן אונטער צו וואקסן, מען הייבט זיך אן צו מוטשען מיט קינדער, ערשט דעמאלט כאפט מען זיך וואס עלטערן זענען, אבער דעמאלט איז שוין אביסעלע שפעט, ווייל דער אייבערשטער באצאלט מדה כנגד מדה.

דערפאר בעט איך דיר זייער, טו תשובה און בעט זיך איבער מיט זיין טאטע אפילו דו וואוינסט יעצט ביי זיין מאמע; זיין מאמע דארף פארשטיין אז דאס איז זיין טאטע וכו'. קוק נישט אויף זיין ברודער וואס שפעט אפ פון דעם, אז דו וועסט אנהייבן רעדן צו זיין טאטע וועט דיר גוט זיין אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

איך פארשטיי אז דאס איז דיר א שווערע זאך, ווייל שוין עלף יאר וואס דו האסט נישט גערעדט מיט אים, אבער אז דו וועסט זיך שטארקן דאס צו טון וועט דיר גוט זיין; די ערשטע פאר מאל וועט דיר דאס זיין שווער, אבער שפעטער וועט דיר נאר גרינגער ווערן אויף זיין הארץ. דו קענסט ווייזן דעם בריוו פאר זיין ברודער.

...

ל - לימוד זכות

קענען אויף פשוט'ע מענטשן מלמד זכות אויף אידן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

ווען מען רעדט צום אייבערשטן, מעג מען דעמאלט אויך מלמד זכות זיין אויף אידן? ווי למשל זאגן פארן אייבערשטן אז אידן זענען באמת גוט נאר עס איז דא זייער שווערע נסיונות?

צדיקים פלעגן דאך אזוי רעדן צום אייבערשטן, איך וויל אבער וויסן אויב פשוט'ע מענטשן קענען דאס אויך זאגן, און עס העלפט עפעס מער פון סתם תפלה, אדער איז דאס נאר אן עבודה פון צדיקים?

יישר כוח פאר אלע שעורים.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת קרח, כ"ט סיון, שנת תש"פ לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, ווען עס קומט צו בעטן פאר אידן עס זאל זיי זיין גוט, ווען עס קומט צו רעדן גוטס אויף אידישע קינדער, מלמד זכות זיין אויף זיי - דעמאלט האט מען מורא אויב מען איז געמאכט פאר דעם, מען טראכט אויב מען מעג רעדן, אפער איז דאס נאר פאר צדיקים, נאר צדיקים רעדן צום אייבערשטן גוטס אויף אידישע קינדער; ווידער די וואס זענען מקטרג אויף אידישע קינדער, זיי האבן נישט קיין בלבולים אויב דאס איז געמאכט פאר זיי וכו' וכו'.

דו פּרעגסט אויב דאס איז געמאכט פאר פשוט'ע אידן אדער דאס איז אן עבודה פון צדיקים; וויסן זאלסטו אז ביי די וועלט קוקט מען אן די גאנצע זאך פון התבודדות ווי א זאך וואס געהערט פאר צדיקים. מען דערציילט מעשיות ווי מען פלעגט הערן צדיקים רעדן צום אייבערשטן, מען האט געהערט ווי צדיקים בעטן אויף עסן, אויף א דינסט, אויף א הויז וכו' וכו'. מען שטעלט נישט צאם אז אונז פשוט'ע מענטשן קענען דאס אויף טון און דארפן דאס טון; דאס טוט דער רבי, דער רבי נעמט עבודות וואס זעט אויס ווי דאס איז נאר פאר גרויסע מענטשן און ער ברענגט אונז צו צו דעם; דער רבי ברענגט אונז צו אז מיר זאלן שפירן דעם אייבערשטן און מיר זאלן רעדן צו אים אזוי ווי מען רעדט צו א גוטער פריינד.

ווען רבי נתן איז מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן איז ער געקומען צום רבי'ן און אים דערציילט אלעס וואס גייט אריבער אויף אים וכו' וכו', האט אים דער רבי געזאגט: "נתן, קום אביסל שפאצירן". אזוי גייענדיג האט דער רבי ארויפגעלייגט זיין האנט אויף רבי נתן'ס אקסל און אים געזאגט אפאר ווערטער וואס די פאר ווערטער האט געטוישט רבי נתן'ס גאנצע לעבן, דער רבי האט אים געזאגט: "און ווייטער איז גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צו א גוטער פריינד"; דער רבי האט אים דעמאלט מגלה געווען דאס ענין פון התבודדות, אז א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו רעדן צום אייבערשטן אויף זיין שפראך וואס ער איז צוגעוואוינט צו רעדן און אים אלעס דערציילן, ער זאל גארנישט פארהוילן פונעם אייבערשטן. דער רבי האט

געזאגט פאר רבי נתן אז אויב ער וועט זיך צוגעוואוינען זיך צו פירן מיט די הנהגה וועט אים אלעס גיין גרינגער און ער וועט האבן א זיס לעבן.

רבי נתן זכרוננו לברכה האט שפעטער דערציילט: "ווען דער רבי האט ארויפגעלייגט זיין האנט אויף מיין אקסל און מיר געזאגט די ווערטער: 'און ווייטער איז גוט אז מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צום אייבערשטן אזוי ווי מען רעדט זיך אויס דאס הארץ צו א גוטער פריינד', האב איך פארשטאנען אז איך בין שוין א געהאלפענער, ווייל וואס עס זאל נאר נישט אריבער גיין אויף מיר וועל איך זיך נישט פארלירן, נאר גיין צום אייבערשטן און אים אלעס דערציילן".

וואויל איז דעם וואס איז זיך מתבודד, ער בעט דעם אייבערשטן פאר זיך און פאר אידישע קינדער; ער טענה'ט מיטן אייבערשטן פאר זיך און פאר אנדערע, ער זאגט: "רבנו של עולם נישטא אזא שיינע פאלק ווי די אידישע קינדער, נישטא אזא הייליגע פאלק ווי די אידישע קינדער; דאס וואס אידישע קינדער פאלן אראפ אין עבירות דאס איז נישט אז זיי ווילן דאס, נאר דאס איז פונעם יצר הרע. רבנו של עולם לייז אויף אויס פון דעם ביטערן גלות, מיר זענען אויסגעמישט צווישן גוים - דאס מאכט אז מיר זאלן אריינפאלן אין נישט גוטע זאכן, מיר זענען געבינדן אין די הענט פונעם יצר הרע, אפער עכט ווילן מיר אלע זיין גוט".

דער רבי האט אויף פארגעהאלטן און געפרעגט (שיחות הר"ן, סימן ע): "היתכן שאנו מניחין את השם יתברך שיעשה ויחשב לגזר גזרות בעולם", היתכן מיר לאזן דעם אייבערשטן מאכן גזירות אויף די וועלט; מיר דארפן בעטן דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אויף. ווייל ווען א מענטש בעט דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אים, ער שרייט: "אייבערשטער איך וויל זיין גוט, איך וויל זיין אן ערליכער איד", לאזט דער אייבערשטער אפ פביכול אלע גזירות און הערט אויס דעם מענטש ווי ער וויינט צו אים. דעריבער זאגן די הייליגע חכמים (יומא פו:): "רבי מאיר אומר, גדולה תשובה, שבשבייל יחיד שעשה תשובה מוחלין לכל העולם כולו", תשובה איז אזוי גרויס, אז ווען א מענטש טוט תשובה איז מען אים מוחל

און מען איז מוחל פאר די גאנצע וועלט; ווייל דער מענטש זאגט פארן אייבערשטן: "רבנו של עולם, איך וויל זיין גוט, קוק נישט אויף דעם וואס איך פאל אראפ, און אזוי ווי איך וויל זיין גוט אזוי ווילן אלע אידישע קינדער זיין גוט, יעדער איינער וויל זיין ערליך נאר יעדער איינער האט זיינע נסיונות"; ווען א מענטש טענה'ט אויף דעם וועג איז דער אייבערשטער מוחל אלע עבירות פאר אים און פאר די גאנצע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מ - משניות

מוז יעדער מענטש דורכגיין די עונש פון "חבוט הקבר"?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

שפח אייבערשטער, מיר האבן געהאט זייער א געשמאקע יום טוב. אום שבת האבן מיר געשמועסט וועגן "חבוט הקבר", מיינע קרובים האבן מיר געזאגט אז אונזער זיידע - וואס ארבעט אין חברה קדישא - האט זיי געזאגט אז יעדער מענטש וואס גייט אנוועק פון די וועלט האט חבוט הקבר, און זיי האבן מיר געזאגט אז מיין זיידע האט אפילו געהערט ווי מען מאכט חבוט הקבר פאר א מענטש. מיין מאמע האט געזאגט: "גיי ווייס וועלכע עבירות יענער מענטש האט געטון, אויב אבער א מענטש זאגט משניות און תהלים, ווען ער גייט אנוועק פון די וועלט איז דאס אזוי ווי מען גייט אריבער פון איין ציימער צום צווייטן, אבער מיין מומע האט גע'טענה'ט אז אפילו מיט די אלע זאכן גייט יעדער מענטש אריבער חבוט הקבר.

איך בין געווארן זייער דערשראקן פון דעם, ווייל ווי קען זיין אז א מענטש זאגט

תהלים און משניות און ער האט נאכאלץ חבוט הקבר?

איך וועל זיך זייער פרייען אויב דער ראש ישיבה וועט מיר ענטפערן א תשובה.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נשא ב', ט' סיון, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

מוהרא"ש ברענגט הונדערטער און טויזנטער מאל אין די בריוו פון ספר
אשר בנחל, אז דער וואס לערנט און זאגט משניות - וועט געראטעוועט
ווערן פון די ביטערע שווערע שטראף פון חבוט הקבר. אזוי אויף ברענגט
דער חיד"א זכר צדיק לברכה (בשם מדרש תלפיות): "אשר בן יעקב יושב על
פתחו של גיהנום, ומי שהרבה ללמוד משניות אינו מניחו להפגם שם", אשר
זיצט ביים טיר פון גיהנום און ווער עס האט געלערנט משניות - לאזט ער
נישט גיין אין גיהנום, מיט דעם טייטשט ער דעם פסוק (בראשית מט, כ): "מאשר
שמנה לחמו", 'שמנה' איז די אותיות 'משנה', ווען אשר בן יעקב זעט אז א
מענטש האט געלערנט משניות, "והוא יתן מעדני מלך", וועט ער אים געבן
גן עדן.

אזוי אויף, אז מען לערנט דעם הייליגן רבינ'ס ספרים - ווערט מען
געראטעוועט פון די ביטערע שווערע עונשים פון חבוט הקבר. רבי נתן האט
אמאל געזאגט פאר איינעם: "אינגערמאן, לערן דעם ספר לקוטי מוהר"ן,
ווייל א גוף וואס האט געלערנט דעם לקוטי מוהר"ן - וועלן די ווערעם נישט
בייסן אין קבר".

מאך זיך נישט צוטון פון וואס יעדע מומע זאגט, קוק וואס צדיקים
זאגן; קוק א שיינע בריוו וואס מוהרא"ש האט מיר געשריבן, ווי מוהרא"ש
שרייבט קלאר אז דאס וועט באשיצן אין קבר פון אלע דינים:

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קדושים, כ"ד ניסן ה'תשע"א

שלום וברכה אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר

איף בעט דיר זייער שטארק זאלסט זען זיך צו דערהאלטן און נישט
אריינפאלן אין קיין שום חלישות הדעת, ווארום דו קענסט זיך נישט
פארשטעלן וואס מען בארימט זיך מיט דיר אין הימל וכו'. קומט א

אינגערמאן און נעמט ארויס נשמות פון שאל תחתית ומתחתיו און געוואוינט זיי צו צו לערנען משניות, וואס דער זכות פון דעם קען מען גארנישט באשרייבן, ווארום די גאנצע גאולה איז תלוי אין לימוד משניות, ווי די חז"ל זאגן (ויקרא ובה, פרשה ז', סימן ג') אין כל הגליות הללו מתכנסות אלא בזכות משניות; קומט אויס מיט דעם וואס דו ווארעמסט אן די טייערע נשמות אז זיי זאלן זיך צוגעוואוינען זאגן אסאך משניות ביסטו מקרב די גאולה, איבערדעם בעט איך דיר: נישט נאר זאלסט נישט צופראכן ווערן פון אלע בזיונות און שפיכות דמים וואס דו גייסט דורך מבית ומבחוץ וכו' וכו', נאר זאלסט מעורר זיין מער און מער די בחורים אז זיי זאלן זיין צוגעוואוינט צו זאגן אסאך פרקים משניות כסדרן, און אויף דעם דארפסטו אסאך רעדן און זיי מעורר זיין, און נישט נאר דאס, נאר אריינשיינען אין זיי דאס גרויסקייט פון לערנען משניות, דאס יעדער איינער זאל דאס איבערגעבן פאר זיינע חברים, ווארום נאר דאס לימוד משניות קען ארויסנעמען א מענטש פון שאל תחתית ומתחתיו וכו', אזוי ווי עס שטייט (תהלים ל', ד') ה'עלית מן ש'אול נ'פשי, איז די ראשי תיבות "משנה", אפילו מען ליגט שוין אין שאל תחתית, דורך לערנען "משנה" קען מען ארויסנעמען דעם נפש פון שאל, און דאס דארף יעדער בחור איבערזאגן פאר זיינע חברים.

איך ווייס אז אסאך מאל פאלט אויף דיר ארויף חלישות הדעת, און עס קומט דיר אריין געדאנקען וואס פעלט דיר אויס די גאנצע הארעוואניע וכו' וואס דו הארעוועסט מיט די בחורים וכו', ווארום אסאך מאל זעט מען נישט ביי זיי קיין שום ענדערונג וכו', זאלסט נישט זאגן אזוי, ווארום אזעלכע בחורים וואס זיי זענען שוין דורכגעגאנגען אלע ערליי שמוץ רחמנא לישזבן, וואס נאר דער בורא כל עולמים און דער צדיק ווייסן אין וואס פאר א שמוץ פון חטאות נעורים זיי זענען אריינגעפאלן וכו', און יעצט האבן זיי אנגעהויבן צו לערנען אסאך משניות, דער שכר פון דעם קען מען גארנישט באשרייבן.

עס ווערט געברענגט פון מקובלים דאס משנה איז די אותיות "משה נ",

דאס הייסט מ'שה רבינו האט זוכה געווען ביים סוף צו קומען צום שער נ', אזוי ווי עס שטייט (דברים ל"ב, מ"ט) "עלה אל הר העברים הזה הר נבו", וואס ווערט געברענגט פון מקובלים דאס דעמאלט האט ער זוכה געווען אריינצוגיין אין שער נ', וואס דאס איז דאס ווארט "נבו" - "נ' בו", ער איז אריינגעקומען אין שער נ', וואס דארטן איז דער ביטול אינגאנצן צו אין סוף ברוך הוא, וואס דאס איז "משנה", אותיות "משה נ'", אז א איד איז זוכה און ער לערנט אסאך משנה, וועט ער אויכעט זוכה זיין צוקומען ביים סוף צום שער נ', דאס ער וועט שוין נישט זען גארנישט פאר זיינע אויגן נאר געטליכקייט.

איבערדעם שטארק זיך, און זיי מערער יעדן טאג די בחורים פון ניי, דאס גרויסקייט פון לימוד משניות. און וויסן זאלסטו וויסן אז דאס וואס דער הייליגער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן י"ט) אז א מענטש וואס ליגט אין בלאטע און טוט שמוץ וכו', אויב ער וועט זיך נעמען אויף זיך לערנען "כף וכו'", וועט דאס אים ארויסנעמען פון די בלאטע און שמוץ וואו ער איז דארטן אריינגעפאלן; איז מקובל ביי אונזערע לייט אז "כף וכו'" גייט ארויף אויף לערנען ח"י פּרקים משניות, וואס דאס האט א געטליכן כח ארויסצורייסן דעם מענטש פון זיין בלאטע, ווי עס ווערט געברענגט פון זייער אסאך צדיקים, אז מען זאל לערנען יעדן טאג ח"י פּרקים משניות, און ווי דער הייליגער רבי האט געגעבן א תיקון פאר אסאך מענטשן צו זאגן יעדן טאג אכצן פּרקים משניות (עין שיחות הר"ן, סימן קפ"ה).

און עס איז א פלא אז "כף וכו'" באטרעפט פונקט ווי דער שם "אלקים", וואס דאס איז דער שם פון מידת הדין; אפילו עס גייט שוין דורך אויף א מענטש אלע דינים קשים ומרים, אויב ער וועט לערנען יעדן טאג "כף וכו'", דאס הייסט ח"י פּרקים משניות, וועט נמחק ווערן פון אים אלע דינים.

עס ווערט געברענגט אין די אזהרות פון הגאון רבי נתנאל ווייל זי"ע [בעל מחבר ספר "קרפן נתנאל" אויפ'ן רא"ש], "כל יוצאי יריכי, מי שמכונה בשם למדן ומשלים עבודתו עדי ערב, ראוי לחזור יום יום ח"י פּרקים

משניות, ח"י ח"י יודוך, תועלת לנשמה, ומאריך ימים, עיין שם. איבערדעם זאלסטו נישט האבן קיין התפעלות פון קיין שום ברירה שבועולם, נאר רעדן יעדן טאג פעמים אין מספר מיט די בחורים דאס גרויסקייט פון לערנען ח"י פרקים משניות יעדן טאג, און דו זאלסט מיט זיי זינגען:

"כך ופך" דאס איז דעם רביניס זאך, דער סמך מ"ם קען שפרינגען ביזן דאך, ווייל איך לערן יעדן טאג משניות זייער אסאך, געב איך פון אים א גרויסן לאך, און איך קוק נישט וואס יעדער טיפּש טוט מיט די האנט א מאך, דאס איך לערן יעדן טאג משניות אסאך. וואס האב איך מיט יענעם, איך ווייס אז נאר משניות וועל איך מיט מיר מיטנעמען. און דאס וועט מיר פון אלעם בייזן באשיצן, און אין קבר וועלן אלע שרצים און ווערים און אלע מלאכי חבלה פון מיר זיך אוועק פיצן, און כאטש זיי וועלן מיט זייערע בייזע ציינער אויף מיר טוען קריצן, אבער עס וועט זיי שוין גארנישט נוצן, ווארום די פרקים משניות וואס איך האב געלערנט וועלן מיר פון זיי באשיצן. און איך וועל ווערן פון אלעם שלעכטס אפגעהיטן, און אין גן עדן וועל איך צוזאמען מיט די צדיקים זיצן.

הלואי הלואי זאלסטו דאס קענען אריינברענגען אין די בחורים, זיי זאלן יעדן טאג זיך באפלייסן אין לימוד משניות, און נישט נאר זיי זאלן לערנען, נאר זיי זאלן מעורר זיין זייערע חברים אויף דאס גרויסקייט פון לימוד משניות, קיינער קען אויף דעם נישט קריגן, ווארום עס ווערט בפירוש געברענגט אין ספר "ליקוטי תורה" פון דעם הייליגן רבי מרדכי פון טשערנאביל זי"ע (הדרכה ו'), "תאמר ח"י פרקים משניות בכל יום בלי פירוש, כדי שתגמור בכל חודש כל הששה סדרים, כן תנהוג כל ימי חייך", און אזוי ווערט אויך געברענגט אין ספר "יסוד יוסף" וואס רעדט ארום זייער אסאך פון תיקון הברית, (עיין תיקון י"ב) "לימוד משניות אין למעלה מזה, ומה טוב ללמוד ח"י פרקים מי שסיפק בידו, נגד מדת יסוד שפוגם בחטא זה, ומדת יסוד נקרא ח"י פנודע לידועי חן".

דו האסט נישט קיין אנונג וואס פאר א שמחה איך האב פון יעדן בחור וואס קומט אריין צו מיר און בארימט זיך, דער זאגט ער האט שוין געענדיגט

פופציג מאל ששה סדרי משנה, און דער זאגט פערציג מאל וכו', וכו', עס איז נישטא קיין גרעסערער נחת פון דעם. און אויב די ביסט נישט געקומען אויף דער וועלט נאר מזכה זיין בחורים צו חזרן אסאך משניות, איז שוין געווען פדאי, ווארום אזוי שטייט אין זוהר הקדוש (בראשית מ"ב.) מאן דקארי ותני שית סדרי משנה, דא הוא מאן דינדע לסדרא ולקשרא קשורא ויחודא דמאריה כדקא יאות, אלין אינון דמקדשין שמא קדישא דמאריהון בכל יומא תדיר; ווער עס לערנט און זאגט ששה סדרי משנה, דער קען מקשר זיין אלע עולמות און מיחד זיין יחודים פון דעם בורא כל עולמים, און די זענען מקדש דעם באשעפערס הייליגן נאמען יעדן טאג שטענדיג. פרעג איך דיר: נאך דעם אלעם דארפסטו האבן חלישות הדעת? ! דארפסטו צובראכן ווערן? !

שטארק זיך און ווער נישט צעפאלן, נאר זאלסט זען וואס מער בחורים מקרב זיין און זיי זאלן נישט ווערן פארפאלן.
זאלסט האבן א לעכטיגן טאג און א פרייליכן תמיד.

*

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

נ - נפילה

וואס טוט מען ווען מען איז אמאל א גלח און אמאל א מלאך?

שאלה:

לקבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין בטבע א מענטש וואס מען רופט "אמאל א גלח און אמאל א מלאך", אסאך מאל פיל איך מורא'דיג דערהויבן, איך שפיר אז איך בין נאנט צום אייבערשטן, אבער אסאך מאל פיל איך זייער ווייט פונעם אייבערשטן.

געווענליך ווען איך שפיר אמת'דיג דערהויבן, כאפ איך נאכדעם אזא שטארקע קלאפ אז איך פאל ממש אריין אין שאול תחתית, און דעמאלט טראכט איך אז אפשר

לוינט זיך בכלל נישט צו זיין נאנט צום אייבערשטן אויב קומט נאכדעם אזא קלאפ, לא מדובשד וְלא מעוקצד.

אָפּשָׁר קען דער ראש ישיבה שליט"א מיר געבן אן עצה וואס צו טון?

א גרויסן יישר פֿח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת נצבים, כ"ד אלול, שנת תשע"ח לפרט קטן
לקבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דעם הייליגן רבינ'ס ספרים איז די עצה פאר דיר; דער רבי איז מחזק א מענטש אז מען זאל נישט ווערן צעפאלן ווען מען זעט זיך נאכאמאל אין די הענט פונעם יצר הרע, נאר מען זאל ווייטער דינען דעם אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רסא): "כשנפול אדם ממדרגתו ידע שמן השמים הוא", ווען א מענטש שפירט ווי ער פאלט אראפ פון זיין מדריגה זאל ער וויסן אז דאס איז פון הימל, "כי התרחקות תחלת התקרבות", ווייל דאס איז דער וועג ווי אזוי מען איז מקרב דעם מענטש צום אייבערשטן, "על כן נפל, שיתעורר יותר להתקרב להשם יתברך", דאס וואס מען שפירט זיך אראפגעפאלן איז נאר אז מען זאל זיך מער דערנענטערן צום אייבערשטן, "ועצתו שיתחיל מחדש לכנס בעבודת ה' כאלו לא התחיל עדין כלל מעולם", די עצה איז מען זאל אנהייבן דינען דעם אייבערשטן פונדאסיג פארוואס מען האט נאך קיינמאל נישט עוסק געווען אין דעם, "וזה כלל גדול בעבודת ה' שצריכין ממש בכל יום להתחיל מחדש", זיך פסדר באנייען איז א גרויסע יסוד אין עבודת השם, מען זאל שטענדיג אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן, און רבי נתן פירט אויס: "ועינ ענין זה עוד בכמה מקומות בספרי רבנו זכרוננו לברכה, כמה צריך האדם להתחזק בעבודת ה' ולכלי לפל משום דבר שפעולם, רק להתחיל בכל פעם מחדש", לערן דעם רבינ'ס ספרים וועסטו זען ווי סאך מען דארף ארבעטן אויף דער נקודה - זיך פסדר אויפצופרישן און זיך נישט לאזן צעברעכן פון קיין שום זאך אויף דער וועלט. עין היטב בענין זה, ויערב לך לעד.

מאף זיך א שיעור אין הייליגן רבינ'ס ספרים וועסטו נישט ווערן צעפאלן פון גארנישט; אפילו דו וועסט שפירן ווייטער ווי דו האלסט אין איין אראפפאלן וכו' וועסטו דאס נישט אנקוקן ווי א נפילה. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כה): "ובנה טועין החסידים הרבה, שפתאם נדמה להם שנפלו מעבודת ה'", מענטשן זענען זיך טועה, עס דאכט זיך זיי ווי זיי פאלן אראפ פון זייער עבודת השם, "ובבאמת אין זה נפילה כלל, רק מחמת שצריכין לעלות ממדרגה למדרגה ואז מתעוררין ומתגברין מחדש הקליפות שהם התאוות והבלבולים והדמיונות והמחשבות והמניעות כנ"ל, על כן צריכין להתגבר בכל פעם מחדש לחזור ולהכניע ולשבר הקליפות והמניעות וכו' שפכל מדרגה ומדרגה מחדש, אבל באמת אין זה נפילה כלל כנ"ל", דאס איז נאר ווייל מען דארף גיין העכער און העכער אין עבודות השם און כדי צו קענען גיין העכער דארף מען אראפ גיין, מען דארף זיך נאכאמאל שטארקן אויף אלע קליפות וואס דאס זענען די אלטע מעשים וואס מען האט געטון, דעריבער זעט דאס אויס ווי מען איז אראפ געפאלן, אבער באמת איז דאס נישט קיין נפילה.

דער עיקר זאלסטו זיך צוגעוואוינען זיך אויס צו רעדן זיין הארץ צום אייבערשטן, דער נישט אויף אים צו בעטן: "באשעפער איה וויל זיין גוט"; דער נישט אויף צו זאגן: "טאטע איה וויל זיין אן ערליכער איד, עס איז מיר אזוי שווער, וויפיל איה פרוביר פאל איה צוריק".

וויסן זאלסטו אז יעדעס ווארט וואס מען בעט דעם אייבערשטן גייט ארויף אויבן אין הימל, נאך מער שטייט אין זוהר הקדוש (תרומה קנ): אז קיין איין גוטע ווילן ווערט נישט פארלוירן פונעם אייבערשטן; ווען א מענטש זעט אז ער איז נאך ווייט פון קדושה זאל ער בענקען און האפן צו זיין גוט, ווארטן און וועלן זיין ערליך, ביז ער וועט זוכה זיין צו זיין שטארק און דינען דעם אייבערשטן זיין גאנץ לעבן, איז דאך זיכער אז קיין איין תפלה ווערט נישט פארפאלן, עס נעמען זיך צוזאמען אלע גוטע ווערטער ביז מען איז זוכה אנצוקומען צו אלע מדרגות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מ'ליח זיין אין אלע דינע וועגן.

א כתיבה וחתמה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

...

ס - ספיקות

ווי אזוי ווייסט מען אויב מען האט יוצא געווען אדער נישט ?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר פח פאר די חיזוק יומי און די שיעורים, דאס איז מיך זייער מחזק.

איך בין א בחור אין די יארן און איך מוטשע זיך זייער אין עבודת השם, איך בין אלעמאל פול מיט ספיקות אויב איך טו ריכטיג אדער נישט, אויב איך האב יוצא געווען די מצוה ווי עס דארף צו זיין אדער נישט. יעדן טאג האב איך יסורים ווייל איך ווייס נישט אויב די תפילין ליגט מיר אויפן קאפ אויף די ריכטיגע פלאץ, איך האלט אין איין פרעגן אנדערע בחורים אויב די תפילין ליגט מיר גוט אויפן קאפ. ביים דאווענען קען איך אסאך מאל נישט ענדיגן די גאנצע דאווענען זייענדיג מסופק אויב איך האב געזאגט ריכטיג יעדעס ווארט. און בכלל ביי יעדע זאך בין איך פול מיט ספיקות און איך קען קיינמאל נישט מחליט זיין וואס צו טון.

איך האף איר וועט מיר קענען געבן אן עצה און חיזוק, צו וויסן ווי אזוי זיך צו פירן.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת דברים, ד' מנחם-אב, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן מד): "גם מחכמות שיש בעבודת השם בעצמו צריך להרחיק מאד", מען דארף זיך זייער היטן פון חכמות, "כי כל אלו החכמות של העולם שיש להנכנסין ומתחילין קצת בעבודת השם, אינם חכמות פלל, והם רק דמיונות ושטויותם ובלבולים גדולים", די אלע חכמות וואס מען האט ווען מען הייבט אן דינען דעם

אייבערשטן - דאס זענען בכלל נישט קיין חכמות, דאס זענען בלויז דמיונות, שטותים און קאפ דרייענישן, "ואלו החכמות מפילין מאד את האדם מעבודת השם", דאס מאכט אז דער מענטש זאל אפלאזן זיין עבודת השם, "דהינו מה שחושב וחוקר ומדקדק ביותר, אם הוא יוצא פראוי במה שעושה", דאס וואס מען טראכט צי מען איז יוצא די מצוה וואס מען טוט - צי נישט; מען איז מדקדק און מען האלט אין איין אריינטראכטן: 'אפשר בין איך נישט יוצא, אפשר בין איך יא יוצא', דאס אלעס ברענגט דערצו אז דער מענטש זאל אלעס אפלאזן רחמנא לצלן.

דער רבי זאגט: "פי בשר ודם אי אפשר לו שייצא ידי חובתו בשלמות", א מענטש קען נישט יוצא זיין די מצות פונעם אייבערשטן בשלמות, "ואין הקדוש ברוך הוא בא בטרוניא וכו'", און דער אייבערשטער זוכט נישט א וועג ווי אזוי ער קען אונז כאפן און אויפווייזן אז מיר קענען נישט טון די מצות, ווייל די תורה איז געגעבן געווארן פאר מענטשן, "ולא נתנה תורה למלאכי השרת", און נישט פאר מלאכים, "ועל אלו המדקדקים ומחמירים בחמרות יתרות עליהם נאמר: 'וחי בהם, ולא שימות בהם' כי אין להם שום חיות כלל", די אלע וואס זענען פארנומען מיט חכמות און ספיקות זענען אלץ מסופק צי זיי האבן יוצא געווען די מצוה צי נישט - זיי האבן נישט קיין שום חיות, "ותמיד הם במרה שחרה מחמת שנדמה להם שאינם יוצאים ידי חובתם בהמצוות שעושין, ואין להם שום חיות משום מצוה מחמת הדקדוקים והמרה שחרות שלהם", זיי זענען שטענדיג דעפרעסט און לעבן אלץ אין ספיקות, די חומרות ווארפט זיי אריין אין מרה שחורה.

רבי נתן זאגט דארט: "והוא בעצמו אינו מחמיר שום חמרא כלל", דער רבי האט נישט געהאט קיין שום חומרות; ווייל די גרעסטע חכמה איז צו דינען דעם אייבערשטן בפשיטות, אזוי ווי דער רבי זאגט דארט ווייטער: "ובאמת, אחר כל החכמות, אפילו מי שיודע חכמות באמת, אחר כל החכמות צריך להשליך כל החכמות ולעבד את ה' בתמימות בפשיטות גמור בלי שום חכמות, וזה היא החכמה הגדולה שבכל החכמות, לבלי להיות חכם כלל כי באמת אין חכם בעולם כלל ואין חכמה ואין תבונה נגדו יתברך".

וואויל איז דעם מענטש וואס טוט אן תפילין יעדן טאג און איז זיך מחזק מיט דעם, ער טאנצט זיך אונטער בשעת'ן אנטון די תפילין; ביי מוהרא"ש האט מען געקענט זען ווען ער פלעגט אנטון די תפילין, ווי בשעת ער האט געמאכט די ברכה האט ער זיך אונטער געטאנצן, ממש אזוי ווי איינער וואס האט יעצט געוואונען א ריזן סומע געלט.

דאס זעלבע זאג איך דיר, אנשטאט דו זאלסט זיך אויפפֿעסן צי די תפילין שטייט דיר גראד אויפן קאפ, זע אז דיין קאפ זאל דיר שטיין גראד; טאנן פאר שמחה אז דו ביסט זוכה אנצוטון תפילין, אזוי אויך ווען דו דאווענסט זאלסטו זיך פרייען אז דו האסט די זכיה צו רעדן צום מלך המלכים, לאז אפ דינע מחשבות וואס מאטערן דיך צי דו האסט יא געזאגט גוט די ווערטער צי נישט; דער עיקר טאנן פאר שמחה אז דו קענסט רעדן צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ע - עינים

איך ארבעט אין א געשעפט, און עס איז מיר שווער צו היטן די אויגן

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך ארבעט אין א געשעפט און איך דארף כסדר האנדלען מיט פרויען, און עס איז מיר זייער שווער מיט שמירת עינים. איך בין געווען זומער אין קעמפ על מי מנוחות, איך בין געווען ארוםגענומען מיט קינדער א גאנצן טאג און עס איז געווען זייער גוט. אבער יעצט בין איך צוריק געקומען אין שטאט, איז מיר זייער שווער צו היטן די אויגן, סיי אויפן גאס און בפרט אין געשעפט וואו איך געפין זי א גרויס חלק פון טאג.

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' לסדר כי תבוא לאומאן, ט"ו אלול, שנת תשע"ז לפ"ק
 לקבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי נתן זכרוננו לברכה האט געוואוינט אין ברסלב אויפן
 גאס וואו דער מארק פלעגט זיין, און ער האט שטענדיג געהאלטן די
 פענסטער און פירקענג פארמאכט; בדרך כלל איז שטענדיג דא א רעש וכו';
 ביי די פלאץ וואו דער מארק איז, מיט דעם אלעם איז רבי נתן קיינמאל נישט
 צוגעגאנגען צום פענסטער קוקן וואס טוט זיך אין גאס. איינמאל איז געווען
 זייער א גרויסער און אומגעווענליכער רעש, רבי נתן איז געזיצן ביי זיך אין
 שטוב און געשריבן זיינע חידושי תורה, ווען ער האט געהערט די הויכע
 קולות האט ער אראפגעלייגט דעם פעדער און געוואלט גיין קוקן וואס גייט
 פאר, ווען ער האט זיך שוין אויפגעשטעלט צו גיין קוקן, האט ער אנגעכאפט
 דעם טיש און געזאגט צו זיך: "נתן נתן... איין קוק ווייניגער אויף די וועלט
 איז פארט בעסער", און ער האט זיך צוריק אראפגעזעצט. רבי נתן זכרוננו
 לברכה איז צוגעקומען צו האבן ישוב הדעת, ווייל ער האט אסאך גערעדט
 צום אייבערשטן.

דערפאר, אז דו שרייבסט מיר אז עס איז דיר זייער שווער צו היטן די
 אויגן, געב איך דיר אן עצה אז דו זאלסט יעדן טאג בעטן דעם אייבערשטן
 אז ער זאל דיר העלפן דו זאלסט זוכה זיין צו האבן שמירת עינים. פאר דו
 גייסט ארויס פון שטוב צו גיין צו דער ארבעט בעט דעם אייבערשטן אז דו
 זאלסט זוכה זיין צו האבן אפגעהיטענע אויגן. דער רבי זאגט (ספר המדות, אות
 ראיה, סימן ט): "כשָׂאָדָם יוצא לשוק ומתירא שלא יבוא לידי הרהור על ידי
 הראיה, שיראה נשים יפות, יאמר הפסוק 'הן אראלם צעקו חצה מלאכי שלום
 מר בכיּוּן', ועל ידי זה ינצל מראות", ווען א מענטש גייט ארויס פון שטוב
 און ער האט מורא אז ער וועט נכשל ווערן צו זען וואס ער דארף נישט, זאל
 ער זאגן דעם פסוק (ישעיה לג, ז): "הן אראלם צעקו חצה, מלאכי שלום מר
 יבכּוּן" און אזוי וועט ער זיך קענען היטן די אויגן.

מוהרא"ש זכרוננו לברכה זאגט, ווען א מענטש גייט ארויס פון שטוב זאל ער לייגן די הענט אויף די מזוזה אין בעטן א קורצע תפילה: "רבנו של עולם, העלה מיר איך זאל צוריק קומען בשלום, איך זאל קענען היטן מיינע אויגן וכו'" און אזוי וועט ער מצליח זיין; וויסן זאלסטו אז עס איז נישטא קיין שום אנדערע וועג צו זיין אפגעהיטן, נאר אז מען בעט אסאך דעם אייבערשטן.

געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר האבן זוכה געווען צו וויסן פון הייליגן רבי'ן; דער רבי ברענגט אריין אין אונז אז דער אייבערשטער איז דא אויף דער וועלט און אז מיר קענען זיין ערליכע אידן אפילו מיר זענען פשוט'ע מענטשן.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בראשית רבה א, כא) בית שמאי און בית הלל קריגן זיך וואס איז קודם באשאפן געווארן, דער הימל צי דער ערד, בית שמאי האלטן אז קודם האט דער אייבערשטער באשאפן דער הימל און נאכדעם דער ערד, און בית הלל זאגן אז קודם האט דער אייבערשטער באשאפן דער ערד און נאכדעם דעם הימל, קומט רבי שמעון בן יוחאי און זאגט: "תמה אני איך נחלקו אבות העולם על בריאת שמים וארץ, שאני אומר שמים וארץ לא נבראו אלא כאלפס וכיסוי", איך וואונדער זיך אויף די גרויסע צדיקים - די בית שמאי און בית הלל, וואס קריגן זיי זיך וואס איז קודם באשאפן געווארן? איך האלט אז דער אייבערשטער האט באשאפן די ערד מיט די הימל ביידע צוזאמען, אזוי ווי א טאפ מיט איר דעקל. מוהרא"ש איז דאס זייער שיין מסביר, בית שמאי האלטן אז קודם האט דער אייבערשטער באשאפן די הימלען, ווייל שמים ווייזט אויף רוחניות, צו ווייזן פארן מענטש אז דער עיקר איז נאר 'שמים', זיין א 'הימל מענטש' - אויסגעטון פון דער וועלט, און די בית הלל זאגן: ניין, קודם האט דער אייבערשטער באשאפן די ערד, צו ווייזן אז מען דארף זיין דא אויף דער ערד, און נאכדעם גייט מען צום הימל, קומט רבי שמעון בן יוחאי און זאגט: "איך פארשטיי נישט וואס איז די גאנצע מחלוקת, מען קען זיין דא אויף דער וועלט און זיין אויבן - טראכטן פונעם אייבערשטן, דאווענען און

לְעֲרַנְעַן. און מען קען זיין אויבן - זיין דבוק צום אייבערשטן, דאווענען און לְעֲרַנְעַן און זיין אויף דער ערד; חתונה האבן, האבן קינדער און זיי מפרנס זיין וכו' וכו'; דאס האט מוהרא"ש אריינגעברענגט אין אונז, אז מען קען זיין אן ערליכער איד אפילו מען ארבעט. אפילו מען איז א גאנצן טאג פארנומען צו ברענגען פרנסה - דאך קען מען זיין דבוק צום אייבערשטן דארט ביי די ארבעט.

דערפאר בעט איך דיר זייער זאלסט מיטנעמען צו זיין ארבעט א זעקל ספרים; פאק דיר איין א חומש מיט א קליינע משניות'ל, א תהילים וכו' און ווען דו האסט אן איבעריגע מינוט זאלסטו אריין כאפן א פּרַק מְשֻׁנּוֹת, א דף גמרא וכו'. געווענליך האבן נישט די בעלי בתים ליב צו זען ווי זייער ארבעטער לערנט וכו', אבער אנשטאט צו שטיין ווי א גולם און נאכקוקן יעדע פרוי וכו', זאלסטו אריין כאפן א קאפיטל תהילים, א פסוק חומש.

מיר זעען אין די תוכחה, וואס די תורה זאגט (דברים כח, לד): "וְהֵייתָ מְשֻׁעַ מִמִּרְאֵה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאֶה", זאגט מוהרא"ש זכרוננו לברכה, אז דאס גייט ארויף אויף שמירת עינים; מען זעט אז אינגעלייט ווערן פשוט משוגע פון קוקן שמוץ, עד כדי כך אז מען שטייט און מען קוקט נאך פרויען און מיידלעך אן קיין בוששה. עס איז דא וואס פארלירן נעבעך אינגאנצן זייער שכל און קענען שטיין שעות און פרובירן אריין צו קוקן ביי א פענסטער, אפֿשר וועט ער זען וכו', וואס באַמַת איז עס איין גרויסער דמיון, ווייל מען האט גארנישט דערפון, נאר בזיונות.

דער רבי זאגט (ספר המדות אות ראיה, סימן ח): "מי שעוצם עיניו מראות ברע, על ידי זה נצול מבזיונות" ווער עס היט זיך זייענע אויגן, ער קוקט נישט אויף קיין שלעכטס, ווערט ניצול פון בזיונות; דאס אליין דארף דיר העלפן ביישטיין דייענע נסיונות, אז דו וועסט טראכטן אז עס איז בעסער זיך צו היטן די אויגן ווי צו האבן נאך א בזיון.

שטארק דיך און ווער נישט צעפאלן ווען דו זעסט אז דו פאלסט אראפ נאכאמאל און נאכאמאל; דו זאלסט נאכאמאל און נאכאמאל צוריק גיין צום אייבערשטן, בעט אים: "רבונו של עולם, העלה מיר איך זאל האבן ריינע

אויגן. וואס זאל איך טון, דער יצר הרע ברענגט אין מיר, העלף מיר איך זאל זיין אפגעהיטן פון אלעם שלעכטס. רבנו של עולם, איך שטיי דא אין געשעפט ווייל איך דארף אהיים ברענגען פרנסה, איך דארף אויסהאלטן מיין ווייב און קינדער, מיר וואלט בעסער געווען צו זיצן אין בית המדרש, עס איז מיר אזוי שווער דא, איך דארף מיך פשוט רייסן צו זיין אן ערליכער איד.... " אזוי זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן יעדן טאג און לייג צו דייע אייגענע תפילות, ווייל ווען מען בעט דעם אייבערשטן מיט אייגענע תפילות איז דאס זייער חשוב אויבן אין הימל ווייל עס קומט ארויס גלייך פון הארץ. דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מציית זיין אין אלע דייע וועגן. א פתיכה וחתומה טובה און א גוט געבענטשט יאר.

...

פ - פה

ווי אזוי ווייס איך ווער עס איז א גוטער חבר?

שאַלָה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער אזויפיל ווי דער ראש ישיבה רעדט צו די בחורים איבער אכטונג געבן פון שלעכטע חברים, וויל איך פֿרעגן וועגן דעם, ווער איז א גוטער חבר? און אויב ווער איך געוואויר אז איינער וואס איך קען זיך מיט אים, איז נישט קיין גוטער חבר - וואס זאל איך טון מיט אים?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויקהל, כ"א אדר א', שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מהרא"ש האט אונז געגעבן א סימן צו וויסן ווער איז ערליך און ווער נישט, מען זאל הערן ווי אזוי יענער רעדט; רעדן איז די פענע פון הארץ. אן

עַרְלִיכֶּעַר אַיִד קֶען נִישְׁט רַעַדן נִיבּוּל פֿה, אַן עַרְלִיכֶּעַר אַיִד רַעַדט נֶאָר גּוּטֶע זאַכן, שײנע זאַכן; ער רעדט דיבורי אַמוּנָה, דיבורי התחזקות, ער געבט יעדן איינעם גוטע ווערטער; ווידער אַ נישט ערליכער איד, ווען ער רעדט - הערט מען גלייף אויף זיין רעדן ווער ער איז. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות ניבול פה, סימן א): "מי שמדבר נבול פה", ווער עס רעדט ניבול פה, "בידוע שלבו חושב מחשבות און", ווייסט מען אז דער מענטש איז פול מיט שלעכטע מחשבות.

אז דו הערסט בחורים רעדן ניבול פה - זאלסטו אנטלויפן פון זיי אזוי ווי מען אנטלויפט פון א סכנה! ווייל חס וחלילה אויב מען הערט רעדן ניבול פה און מען שווייגט - איז דאס א גרויסע עבירה. דער רבי זאגט (שם, סימן ד): "המנבל פיו", דער וואס רעדט ניבול פה, "אפלו חותמין עליו גזר דין של שבעים שנה לטובה", אפילו מען האט אים פארזיגלט א גוטע גזר דין, "הופכין עליו לרעה", דרייט מען עס איבער אויף שלעכט, "גם מעמיקין לו גיהנם", אויף מאכט מען אים טיפער דעם גיהנום, "גם לשומע ושותק", און דאס אלעס פאסירט אויף פאר די וואס הערן ניבול פה און שווייגן.

אינדערפרי ווען מען זאגט די ברכות דארף מען אינזין האבן צו בעטן דעם אייבערשטן: "והרחיקנו מאדם רע, רבוננו של עולם דערווייטער מיך פון א שלעכטער מענטש, ומחבר רע, און דערווייטער מיר פון א שלעכטער חבר"; ווייל א שלעכטער חבר איז א גרויסע סכנה.

דער אייבערשטער זאל אויך היטן פון אלעם שלעכטס.

...

צ - צניעות

אריינלייגן אין די קינדער א געשמאק צו צניעות

בעזרת ה' יתברך - א' פרשת יתרו, י"ד שבט, שנת תשע"ט לפרט קטן

מרת ... תחי'

היינט איז זייער א גרויסע טאג, עס איז היינט חמשה עשר בשבט - ראש

השנה פאר די ביימער. מיר דארפן ארויס נעמען חיזוק פון די ביימער, ווי זיי הייבן אן פונדאסניי נאכאמאל ארויס צו געבן פיינע פירות, אפילו עס איז אריבער אויף זיי א ווינטער סעזאן, שניי מיט רעגן, קעלט און ווינטן וכו' וכו', מיט דעם אלעם הייבן זיי אן מיט א פרישקייט נאכאמאל ארויס צו געבן געשמאקע פרוכט, אזוי דארפן מיר זיך אויך באנייען און נאכאמאל אנהייבן ארויס צו געבן גוטע פרוכט.

וויסן זאלט איר אז די פרוי איז די עקרת הבית; די גאנצע שטוב ווענדט זיך אין די פרוי. אז די מאמע איז פרייליך - וואקסן אויף פרייליכע קינדער און אז די מאמע איז שטענדיג אנגעצויגן - וואקסן די קינדער אויף נישט געזונט, זיי וואקסן אויף מיט א פחד; דעריבער טראגט א מאמע א גרויסע אחריות, זי דארף זיך שטענדיג שטארקן מיט אלע כחות, ווייל אין איר ווענדט זיך אלעס.

אזוי אויך איז די גאנצע אידישקייט תלוי אין די מאמע, ווייל קינדער וואקסן אויף אזוי ווי די מאמע; אז די מאמע פירט זיך מיט יראת שמים, זי איז מקפיד אויף צניעות - וועלן די טעכטער אויך זיין צניעות'דיג. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (מדרש תנחומא, וישלח, ז) אויפן פסוק (בראשית לד, א): "ותצא דינה בת לאה" - פארנוואס רופט מען אן דינה 'די טאכטער פון לאה', פארנוואס נישט 'די טאכטער פון יעקב'? "אלא על שם יציאתה נקראת בת לאה, שאף היא יצאנית היתה", ווייל לאה איז אויף ארויסגעגאנגען. דערפאר רופט מען איר אן די טאכטער פון לאה, צו ווייזן וואס עס האט צוגעברענגט אז זי זאל ארויסגיין אין די גוי'שע גאסן צווישן די אראבער, דאס אז איר מאמע פלעגט ארויס גיין, אזוי ווי עס שטייט (בראשית ל, טז): "ותצא לאה לקראתו"; און אויף דעם זאגט מען דעם משל: "כאמה, בתה", אזוי ווי די מאמע פירט זיך - אזוי פירט זיך די טאכטער; אז די מאמע געבט אכטונג זיך נישט צו דרייען אין שטוב אן שטרימפ וועלן די טעכטער אויך זיין צניעות'דיג און איידל, אבער אז די מאמע דרייט זיך אן שטרומפ זאל מען נישט ווערן אנטוישט שפעטער ווען די קינדער וועלן גרויס ווערן אז זיי וועלן נאך מער פאלן בצניעות.

דערײַבער בעט אײך אײך זײער איר זאלט זײך שטארקן בצניעות; בעט'ס דעם אײבערשטן איר זאלט האבן א געפיל צו צניעות. מײנט נישט אז צניעות איז א קנס זאך, קוקט נישט אײך צניעות ווי כאילו מיר אײן זענען געשטראפט געווארן אז מיר טארן גארנישט, אדרבה, קוקט אײך צניעות ווי א שײנע זאך, אז מיר זענען חשוב, און מיר זענען מער ווי חיות וואס האבן נישט קײן שום מאראל. בײ זײ איז נישט דא קײן קלײדער, און אזוי אײך בײ די אומות העולם, זײ האבן אראפ געווארפן פון זײך דאס גאנצע מאראל. אבער מיר אײן זענען מענטשן, אזוי ווי דער פסוק רופט אן אידישע קינדער (יחזקאל לה, לא): "ואתן צאני צאן מרעיתי, אדם אתם, אני אלקיכם", דער אײבערשטער זאגט איר זענט בײ מיר גערעכנט ווי מענטשן, דרש'ענען אײך דעם די הייליגע חז"ל (במדות סא): "אתם קרוײן אדם, ואין העובדי פוכבים קרוײן אדם"; איר ווערט אנגערופן מיט נאמען 'מענטש', אבער די אומות העולם זענען נישט קײן מענטשן, זײ זענען (יחזקאל כג, כ): "אשר בשר חמורים בשרם", צוגעגליכן צו בעלי חיים.

אזוי ווי אברהם אבינו האט געזאגט פאר ישמעאל ווען ער איז געגאנגען שחט'ן יצחק אבינו (בראשית כב, ה): "שבו לכם פה עם החמור", אײך גײ מיט יצחק און דו בלייב דא שטיין מיטן אייזל, זאגן אײך דעם חכמינו זכרונם לברכה (קידושין סח): "עם הדומה לחמור"; זײ זענען צוגעגליכן צום אייזל, ווייל בײ זײ איז נישט קײן חילוק יא אנגעטון נישט אנגעטון.

געלויבט דעם אײבערשטן אז מיר האבן א סקול פאר אונזערע קינדער וואו מען ברענגט זײ אײך זײ זאלן אויסוואקסן ערליך און צניעות'דיג - מיט א פרייליכקייט; זײ שעצן צניעות, זײ ווערן מחונף אז צניעות איז נישט א יאנטשי זאך, נאר צניעות איז אן ארויפגעקוקטע זאך. אנדערש ווי בײ אסאך מײדלעך וואס מײנען אז צניעות איז עפעס א קנס, כאילו מען האט גע'קנס'עט די אידישע טעכטער אז זײ דארפן גײן אנגעטון איידל. דאס איז די סיבה פארוואס מען זעט נעבעך ווי אידישע טעכטער זוכן אראפ צו ווארפן פון זײך די צניעות; זײ מײנען אז דאס איז א שטראף, אבער באמת איז צניעות בכלל נישט קײן קנס, צניעות איז זײער א שײנע זאך.

איך בעט אייך זייער איר זאלט מחשיב זיין צניעות אפילו אייערע קינדער זענען נאך יונג. אפילו קליינע מיידלעך דארפן זיך אויך פירן מיט צניעות; יעצט איז די צייט וואס מען קען נאך רעדן צו זיי. אז מען איז מחנך ווען מען איז נאך יונג דעמאלט קען מען שפעטער ווייטער רעדן מיט זיי און זיי מחנך זיין, אבער אז מען לאזט די קינדער פריי - וועט מען שפעטער חרטה האבן.

לערנט אייך ארויס פונעם בוים דער אופן ווי אזוי מען פלאנצט זיי, אז ווען זיי זענען נאך יונגע צווייגעלעך, יונגע ביימעלעך קען מען זיי נאך בייגן, און שפעטער ווען זיי וואקסן אויף וועט מען שניידן די גוטע פירות און איר וועט זוכה זיין צו הערליכע דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט מצליח זיין אין אלע אייערע וועגן.

...

ק - קירוב

מען דארף היינט אסאך מער עוסק זיין אין קירוב קרובים

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת וירא, "ח מר-חשון, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער ... גרו זאיר, בני ברק

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זיי ממשיך מיט די הייליגע ארבעט לזכות נשמות ישראל מיט זיי געבן דעם רבינים ספרים, גיי נאך און נאך הפצה, שטעל זיך פאר קיינעם נישט אפ, ווייל נאר דאס איז אונזער תיקון און דאס וועט ברענגען די גאולה.

יעצט ווען אלע טינקען זיך אין די נייעס, מען פארגעסט פון באשעפער, זאלסטו וואס מער פארשפרייטן די הייליגע ספרים און קונטרסים וואס מוהרא"ש האט אויז געלערנט פון רבין.

גיי הפצה ביי די פרומע שטיבער, גיי הפצה צו כולל אינגעלייט און בחורי ישיבה; קיינער ווייסט נישט וואס גייט אריבער אויף זיי, מען מיינט

מען דארף גיין הפצה נאר ביי די וואס מען האט געבען אנוועק געפירט פון אידישקייט און אויסגעשמד'ט רחמנא לצלן, נאר זיי דארף מען מקרב זיין; קיינער כאפט נישט אז מען דארף היינט אסאך מער עוסק זיין אין קירוב קרובים, די היימישע ציבור איז אזוי צעבראכן, דער בילד פון אינדרויסן איז שייך און גוט, אבער פון אינעווייניג איז מען אויסגעלאשן און אויסגעברענט, מען איז אויפגעגעבן; אוי ווי מען ווארט אויף אביסל חיזוק, אביסל אמונה, מען שטייט און ווארט ווען וועט דער מפיץ שוין קומען? וואו קען מען אים טרעפן? מען שפעט זיך צו נעמען פון אינדרויסן, וואס וועלן מענטשן זאגן... מען טראכט 'הלואי ווען ער לייגט אראפ א גליון ערגעץ, וואו איך קען עס שטילערהייט ליינען'.

האב נישט מורא, וועסט טרעפן א גוטע שידוך.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ר - רצון

געב נישט אויף דיין ווילן

בעזרת ה' יתברך - יום א' פ'רשת תצוה, ה' אדר, שנת תש"פ לפ'רט קטן
לכבוד ... נרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

איך בענק זיך זייער נאך דיר; איך האף אז דו לעבסט נאך מיט'ן רבי'ן אזוי ווי אמאל, געלויבט דעם אייבערשטן ביי אונז טליעט נאך דעם רבינ'ס פייערל; אין ישיבה איז דא ווארעמע דיבורים פון רבי'ן.

דעם שבת איז געווען א שיינע שבת ברוך השם; שבת אינדערפרי האבן מיר פארגעלערנט אין ספר פעלת הצדיק (סימן תקפט), ווי דער רבי האט געגעבן פאר רבי נתן א צעטל אפגעשריבן שמות ער זאל עס טראגן צו איינע פון די תלמידים - רבי יושע מזורין; דער רבי האט געזען ברוח הקודש אז ער גייט שוין נפטר ווערן, האט אים דער רבי געשריבן א צעטל מיט שמות ער זאל

זיך דאס איינ'חזרן, וועט אים דאס זיין א גרויסע טובה אויבן אין הימל וכו'.
 ווען רבי נתן האט דאס געהערט האט ער געטראכט צו זיך: 'איך וועל זיך
 גוט איינ'חזרן די שמות כדי איך זאל דאס וויסן פאר מיר, איך זאל אויך
 קענען קומען צום רבי'ן נאך מיין פטירה', און אזוי האט ער טאקע געטון, א
 גאנצע וועג האט ער זיך איינגע'חזרט די שמות, אבער ווען ער איז צוריק
 געקומען און ער איז אריין צום רבי'ן האט ער פלוזלינג אלעס פארגעסן, רבי
 נתן האט געהאט גרויס חלישות הדעת דערפון, האט אים דער רבי געזאגט
 בזה הלשון: "דו דארפסט דאס נישט, ווייל דו ביסט שטענדיג ביי מיר".

מיר האבן ארויס גענומען פון די מעשה דאס גרויסקייט פון לעבן
 שטענדיג מיט'ן רבי'ן און עוסק זיין שטענדיג אין פארשפרייטן דעם רבינ'ס
 ווערטער; דורכדעם וועלן מיר נישט דארפן האבן קיין אנדערע סגולות פאר
 יענע וועלט, מיר וועלן זיין מקושר צום רבי'ן אזוי ווי מיר זענען יעצט
 צוגעבינדן.

ביי שלוש סעודות האבן מיר זיך מוראדיג מחזק געווען מיט די שיחה
 (חיי מוהר"ן, סימן תקצב) אז איינער האט זיך באקלאגט פארן רבי'ן אז ער וויל זיין
 אן ערליכער איד און עס גייט אים זייער שווער; האט אים דער רבי
 געפרעגט: "וויססטו אבער וועלן?" און דער רבי האט אים מחזק געווען ער
 זאל נישט אפלאזן זיין ווילן; ווייל אז מען וויל זיין אן ערליכער איד - דאס
 אליינס איז א גרויסע זאך, און אז מען וויל, מען לאזט נישט אפ דעם ווילן -
 וועט מען ביים סוף זוכה זיין צוצוקומען צו די גרעסטע מדרגות.

דער אייבערשטער האט געהאלפן עס איז געווען ווארעמע דיבורים,
 מען האט געשפירט דעם רבי'ן; מען האט זיך זייער געשטארקט מיט די
 שיחה פון רבי'ן, אז מען זאל נישט אויפגעבן דעם ווילן. אפילו מען זעט אז
 עס גייט אריבער אזויפיל טעג, וואכן און יארן און מען איז נאכאלץ נישט
 זוכה צו זיין ערליך, דאך זאל מען ווייטער וועלן און ווייטער בענקען און
 האפן, מען זאל ווייטער זינגען צום אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך
 בענק צו דיר; הייליגער באשעפער איך וויל זיין מיט דיר".

וואויל איז דעם מענטש וואס לעבט מיט דעם; ער דערציילט דעם

אייבערשטן זיין הארץ און זיין ווילן, דורכדעם וועט ער זוכה זיין צוצוקומען
צו די גרעסטע מדריגות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ש - שבת

מאכן שיינע ווארעמע סעודות שבת; דורך מכבד זיין דעם שבת

איז מען זוכה צו עשירות

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת תרומה, ג' אדר א', שנת תשע"ט

לכבוד ... נרו זאיר

זע צו מאכן מאכן א שיינע סעודה; זינג זמירות און דערצייל שיינע
מעשיות פאר זיין ווייב און קינדער. די סעודות שבת זענען א יסוד אין
אידישקייט און א יסוד אין חינוך.

גרייט דיר אן שיינע מעשיות צו דערציילן שבת ביי די סעודה; היינט
איז דא אן א שיעור מעשה ביכלעך וואס האבן גוטע מעשיות צו דערציילן.
אויף זאלסטו זינגען זמירות ביי די סעודה, וואס דער הייליגער רבי זאגט אז
דאס איז אן עיקר אין אידישקייט; פאר דו מאכסט קידוש זינג שלום עליכם,
עס נעמט נישט לאנג, עס נעמט אינגאנצן אפאר מינוט.

די מלאכים וואס באגלייטן דיר פון שול ווארטן צו זען וואס עס טוט
זיך אין זיין שטוב, זאלסטו זיי ווייזן וואס מיינט אן ערליכער איד; אז אפילו
מען איז הונגעריג, מיד און מען האט נישט קיין גערוון צו זינגען, דאך פירט
מען זיך ווי אן ערליכער איד. ביי די סעודה זאלסטו שמועסן מיט זיין ווייב;
פארצייל איר שיינע זאכן וואס דו האסט געהערט און א שיינע ווארט אויף
די פרשה, נישט סתם פלעטשקענען פון דעם און יענעם לשון הרע און
רקילות.

אז דו וועסט מכבד זיין דעם שבת וועסטו זוכה זיין צו עשירות; אזוי ווי
חכמינו זכרונם לברכה זאגן אונז (שבת ק"ט). אז ווען א מענטש איז מכבד דעם

שְׁבֵת וְעֶרְט עַר גְּעֶבְעֶנְטְשֵׁט מִיט עֲשִׁירוֹת, אַזױ װי רַבִּי חֵיִיא בַר אַבָּא הָאֵט דְּעֶרְצִיילֵט: אַמַּאל בִּין אִיף גְּעװען אִין דִּי שְׁטאַט לױדקנאַ און אִיף בִּין דָּאַרט אַיינגעשטאַנען בִּיי אַיינעם, הָאב אִיף גְּעזען אַז מְעַן הָאט אִים אַרײנגעברענגט אַ גאַלדענעם טיש, דער טיש איז גְּעװען פון געמאַכט פון אַזױפֿיל גאַלד אַז זעכצן מענטשן האָבן דאַס געדאַרפֿט אױפֿהײבן; אַינעם טיש זענען גְּעװען זעכצן זילבערנע קײטלעך צוגעבינדן צו זײ טעלערס און גלעזער, אױפֿן טיש זענען גְּעװען אַלע געשמאַקע עסן און טרײַנקען און שְׁמַעקעדיגע בְּשָׂמִים.

װען מְעַן הָאט אַרײַן גְּעברענגט דעם טיש הָאט מְעַן גְּעזינגען דעם קאַפֿיטל תְּהִלִּים (תְּהִלִּים כד, א): "לֵה' הָאָרֶץ וּמִלְאָהּ וּגּוֹ" אַלעס אױף דִּי װעלט איז דעם אַייבערשטן'ס, נאַכן עסן האָבן זײ גְּעזינגען דעם קאַפֿיטל תְּהִלִּים (תְּהִלִּים קטו, טז): "הַשָּׁמַיִם שְׁמַיִם לֵה' וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם", הָאב אִיף זיף זײער געװאונדערט - פֿאַרצײלט רַבִּי חֵיִיא בַר אַבָּא - "אִיף הָאב אִים גְּעפֿרעגט װאַס פֿאַר אַ גוטע זאַף האַסטו געטון אַז דער אַייבערשטער הָאט דיר גְּעגעבן אַזאַ רײכטום?" הָאט עַר מיר גְּעזאַגט: "אִיף בִּין אַ קצב (בוטשער) און װען אִיף זע אַ שײנע בְּהֵמָה לײג אִיף דאַס אַנוועק פֿאַר מיר פֿאַר שְׁבֵת", הָאט אִים רַבִּי חֵיִיא גְּעזאַגט: "אַשְׁרִיף שְׁזָכִיתָ", װאַויל איז דיר אַז דו האַסט זוכה גְּעװען צו דעם, "װברױף הַמָּקוֹם שְׁזָכַף לְכָף", און געלױבט איז דער אַייבערשטער אַז עַר הָאט דיר מְזַכָּה גְּעװען מִיט דעם.

זעט מְעַן פון דעם אַז װען אַ מענטש לְעַבֵּט אַ גאַנצע װאַף מיטן שְׁבֵת, װען עַר זעט אַ שײנע זאַף טראַכט עַר: 'דאַס װעל אִיף אַנוועק לײגן פֿאַר שְׁבֵת', איז עַר זוכה צו אַ גרויסע עֲשִׁירוֹת.
אַ פֿרײליכן שְׁבֵת.

...

ת - תורה

ווי אזוי זאל איך זיך מסדר זיין מיט מיינע שעורים?

שאלה:

לְכַבּוּד דְּעַר ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט א גרויסן יישר פח פאר אלע שעורים, איך וואלט באַמַת געדארפט שרייבן א באזונדערע גאנצע בריוו נאר צו דאנקען אויף אלעס וואס איך באקום פון די געוואלדיגע חזוק שעורים.

ספעציעל וויל איך זיך באדאנקען פארן סדר דרך הלימוד (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), וואס האט מיר צוגעבינדן צו די הייליגע תורה, איך לערן יעדן טאג אביסל פון אלע פופצן שעורים וואס מוהרא"ש האט אָוועקגעשטעלט, אויסער גמרא וואס איך לערן יעדן טאג זיבן בלאט כדי צו קענען ענדיגן יעדעס יאר ש"ס.

איך וויל אָבער וויסן ווי אזוי זיך מסדר צו זיין, וויפיל און ווי אזוי צו לערנען יעדע שעה. א גרויסן יישר פח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יתברך - יום ב' פרשת קרח, א' דראש חודש תמוז, שנת תש"פ לפ"ק
לְכַבּוּד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואויל איז דיר אז דו לאזט זיך נישט נארן, דו לערנסט פליסיג דייענע שעורים בכל חלקי התורה; דו לערנסט אביסל פון אלע פופצן שעורים פונעם סדר הלימוד וואס מוהרא"ש האט אָוועקגעשטעלט אז מען זאל לערנען:

(1) די ערשטע שעה - מען זאל לערנען יעדן טאג חומש רש"י מיטן תרגום איינגעטיילט לויט די טעג פון די וואך; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי און אזוי ווייטער.

(2) די צווייטע שעה - מען זאל לערנען יעדן טאג אביסל נ"ך; דער רבי האט געזאגט אז נ"ך איז זיין מוסר ספר, ווען מען לערנט נ"ך ווערט מען זייער נתעורר לתשובה.

3) די דריטע שיעור - מען זאל לערנען יעדן טאג משניות; משניות וואשט אויס די נשמה. עס ווערט געברענגט פונעם הייליגן מהר"ם פאפירש (אור צדיקים סימן כב, אות יא): "טוב ללמוד משניות בכל יום", עס איז זייער גוט מען זאל יעדן טאג לערנען משניות, "וואס אפער שישלים ח"י פראקים בכל יום, נגד ח"י עולמות - מה טוב ומה נעים", און אויב איינער קען לערנען אכצן פראקים - איז זייער גוט, "יהי חלקי עמו", איה וויל האבן א חלק מיט אזא איינעם, "כי הוא תקון גדול לפגם הברית, סוד אל ח"י", ווייל מיטן לערנען אכצן פראקים משניות איז מען מתקן וואס מען האט פוגם געווען אין די חטא פון פגם הברית רחמנא לצלן, "ויש להם גם כן סגולה להרוג היצר הרע", אויף האט דאס א סגולה צו הרגענען דעם יצר הרע, "גם סגולה להמשיך נשמה, שהיא אותיות משנה", אויף האט דאס א סגולה צו ברענגען א ריינע נשמה אויפן מענטש.

4) די פערטע שיעור - מען זאל לערנען יעדן טאג גמרא - תלמוד בבלי; לערנען ש"ס כסדרן א בלאט נאך א בלאט און נישט קוקן אויב מען פארשטייט אדער נישט. דאס מאכט ליכטיג פארן מענטש, עס נעמט ארויס דעם מענטש פון אלע פינסטערנישן און עס פארברענט אלע קלפות וואס מען האט באשאפן פון עבירות. אזוי ווי דער הייליגער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה 'לילית', על כן יש כח בלמוד התלמוד להכניע אותה", 'תלמוד' פאטרעפט די זעלבע מספר ווי דער נאמען פון די קלפה וואס מאכט א מענטש זינדיגן אין פגם הברית, ווען מען לערנט גמרא פארברענט מען די קלפה; מען ווערט ריין.

5) די פיפטע שיעור איז תלמוד ירושלמי; ווען מען לערנט די הייליגע תורה איז דער אייבערשטער מוחל אלע עבירות, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ירושלמי ראש השנה פרק ד, הלכה ח): "כיון שקבלתם עליכם עול תורה", ווען א מענטש איז מקבל אויף זיך דעם עול תורה, ער לערנט תורה יעדן טאג, זאגט דער אייבערשטער, "מעלה

אָנִי עֲלֵיכֶם כָּאֵילוֹ לֹא חֲטַאתֶם מִימִיכֶם", רַעְכָן אִיף אִים כָּאֵילוֹ עַר הָאֵט קִינְמָאל נִישְׁט גַּעזִינְדִיגְט.

6) די זַעקְסְטֶע שַׁעוֹר - מָעַן זָאל לַעֲרַנְען תּוֹסֶפֶתָא; מוֹהֲרָא"ש זָאגְט: "אַז מָעַן לַעֲרַנְט יַעֲדֵן טָאג אַ בְּלֹאט בְּבִלִי, אַ בְּלֹאט יְרוּשְׁלָמִי און אַ פֶּרֶק תּוֹסֶפֶתָא - בּוֹיט מָעַן זִיךְ אַ בִּי'ת נֶצְחִי, אַן אִיבִיגֶע הוּיז; דָּאס וָועט מָעַן מִיטְנַעמֶען אוֹיף יַעֲנֶע וָועלְט".

7) די זִיבַעֲטֶע שַׁעוֹר אִיז מְדַרְשׁ רַבָּה; מוֹהֲרָא"ש פֿלַעגְט אוּנז אַסאַף בַּעֲטָן מִיר זָאלֵן הָאָבֵן שַׁעוּרִים אִין מְדַרְשׁ, דָּאס בְּרַענְגְט אַרִיין אַ שְׁטאַרְקֶע גְלוֹסְטֶענִישׁ צוֹ וָועלְן זַיין גוּט. אַזוֹי ווי חֲכָמִינוּ זְכוּרִנֶם לְבִרְכָה זָאגֵן (סְפָרִי עֲקָב יא, כב): "רַצוּנְךָ לְהַפִּיר אֶת מִי שְׁאַמֵּר וְהָיָה הָעוֹלָם", ווִילְסְט זִיךְ בַּאקֶענֶען מִיטֵן אִיבַבְּעַרְשְׁטֵן? "לְמוֹד אַגְדָּה", לַעֲרַן אַגְדָּה.

8) די אַכְטֶע שַׁעוֹר - מָעַן זָאל לַעֲרַנְען מְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא; בְּרַסְלָבֶ'עַר חֲסִידִים פֿלַעגֵן לַעֲרַנְען אַסאַף מְדַרְשׁ. דַּעַר הַיִּלְיַגֶּעַר רַבִּי נֶתָן הָאֵט גַּעזָאגְט פֿאַר זַיין תַּלְמִיד רַבִּי נַחְמָן טוֹלְטְשִׁינַעַר אַז עַר זָאל לַעֲרַנְען אַסאַף מְדַרְשׁ, שְׁפַעֲטֶער וָוען רַבִּי נֶתָן אִיז אָוועק פּוֹן די וָועלְט פֿלַעגְט רַבִּי נַחְמָן טוֹלְטְשִׁינַעַר פֿאַרלַעֲרַנְען מְדַרְשׁ פֿאַרן עוֹלָם; מָעַנְטְשֵׁן פֿלַעגֵן זִיבְּן שְׁעוֹת אוֹיסְהַעֲרַנְדִיג ווי שַׁיין עַר לַעֲרַנְט פֿאַר מְדַרְשׁ. אַמָּאל אִיז גַּעוּוען דָּאַרְט אַ גְרוֹיסֶער רַב און עַר הָאֵט גַּעְהַעֲרַט ווי שַׁיין רַבִּי נַחְמָן טוֹלְטְשִׁינַעַר לַעֲרַנְט פֿאַר, ווי עַר נַעמְט אַרוֹיס שַׁינַע עֲצוֹת און חֲזוּק פּוֹן מְדַרְשׁ, הָאֵט דַּעַר רַב גַּעפֿרַעגְט רַבִּי נַחְמָן טוֹלְטְשִׁינַעַר: "אִיף הָאָב דָּאַף אוֹיף גַּעלַעֲרַנְט דַּעַם שְׁטִיקֵל מְדַרְשׁ, פֿאַרְוּאָס הָאָב אִיף נִישְׁט גַּעטְרַאַפֵּן די שַׁינַע שְׁכָל, עֲצוֹת און חֲזוּק אִין מְדַרְשׁ?" הָאֵט אִים רַבִּי נַחְמָן גַּעענְטְפֶּערְט: "אִיף הָאָב די הַקְדָּמוֹת פּוֹן מִיין רַבִּי - רַבִּי נֶתָן און פּוֹן רַבִּי'ן - דַּעַר הַיִּלְיַגֶּעַר רַבִּי, אַז מָעַן לַעֲרַנְט מִיט די הַקְדָּמוֹת אִיז דָּאס גָּאַר אַנְדֶּערְשׁ".

9) די נִינְטֶע שַׁעוֹר - מָעַן זָאל לַעֲרַנְען רַמְבַּ"ם; מוֹהֲרָא"ש זָאגְט אַז רַמְבַּ"ם אִיז די רַאשֵׁי תִיבּוֹת: "מ'חִיָּה מ'תִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים". ווִייל די סְפָרִים אִיז מְמַשׁ מַחֲזֵ' מַתִּים, עָס בְּרַענְגְט אַרִיין אַ חִיוֹת אִינַעַם מָעַנְטְשׁ, עָס בְּרַענְגְט אַרִיין יְרֵאת שְׁמַיִם.

10) די צענטע שעות - מען זאל לערנען טור.

11) די עלפטע שעות איז שלחן ערוף; דער הייליגער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן כט): "כל איש ישראל מחיב ללמד בכל יום ויום פוסקים, ולא יעבר", יעדער איד איז מחיב צו לערנען יעדן טאג הלכות, "ואם הוא אנוס ואין לו פנאי, ילמד על כל פנים איזה סעיף 'שלחן ערוף' באיזה מקום שהוא, אפלו שלא במקומו שהוא עומד עתה בשלחן ערוף", אויב מען האט נישט קיין צייט וכו' זאל מען לערנען א הלכה, אפלו נישט כסדרן וואו מען האלט וכו', "פי צריף ללמד איזה דין בשלחן ערוף בכל יום ויום כל ימי חייו", ווייל מען איז מחיב צו לערנען יעדן טאג הלכה.

12) די צוועלפטע שעות - מען זאל לערנען זהר הקדוש (עין שיחות הר"ן, סימן קח).

13) די דרייצנטע שעות - מען זאל לערנען תקוני זהר; דער רבי האט זייער אסאך געלערנט תקוני זהר. נישט נאר חודש אלול, נאר א גאנץ יאר פלעגט דער רבי אסאך לערנען תקוני זהר; דער רבי האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קכח) אז אלע חכמות פון די וועלט ליגט אין ספר התקונים.

14) די פערצנטע שעות איז לקוטי מוהר"ן; דער הייליגער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן שמט): "שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שלו", מען קען ווערן אן אמתער בעל תשובה אז מען לערנט זיין ספר לקוטי מוהר"ן, "ואמר, שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון, ויסתכל בו באמת, אז בודאי יהיו נבקעין אצלו כל גידי קשיות לבבו, ואמר בזו הלשון: 'סע וועט אים אלע אדערן טרענען'; ווער עס וועט לערנען זיין ספר מיט אן אמת וועט זיך אים עפענען אלע פארשטאפטע אדערן, ער וועט ווערן אן ערליכער איד.

15) די פופצנטע שעות איז לקוטי הלכות; ווייל נאר מיט רבי נתן פארשטייען מיר וואס דער רבי לערנט אינז, אזוי ווי דער הייליגער רבי

האט געזאגט: "קיינער פארשטייט מיר נישט - נאר רבי נתן, און רבי נפתלי אביסל".

16) יעצט אז מיר האבן אָשר בנחל האבן מיר זעכצן שעורים, מען זאל לערנען יעדן טאג אביסל אָשר בנחל; דאס פלאמט אויף דאס הארץ. דער ספר אָשר בנחל איז מחזק יעדן איינעם; אין וואס פאר א מצב מען געפינט זיך נאר - הייבט עס אויף דעם מענטש און איז אים מחזק.

בעט דעם אייבערשטן זאלסט וויסן וויפיל צו לערנען פון יעדע לימוד; תפלה ווייזט פארן מענטש וואס צו טון.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

מרישיא ועד גמירא

פלאטפארמע מיטוואלדן פארשריט פון ספרי מכן עצתו אמונה

עצתו אמונה חלק י'

ערישטע שטאפל איז פערטיג!

גרונטליכע הגהה דורכ'ן שטאב פון פראפעסיאנאלע מגיהים אנגעפירט און באגלייט דורך דעם מנהל המכון ר' וואל שניצלער, לויט די גענויע אנווייזונגען פונעם ראש ישיבה שליט"א; דאס רעכנט אריין פאררעכטן טעותים אין גראמאטיק, ספעלינג, ניקוד און מראה מקומות, אלץ צו מאכן דעם ספר געשמאק צו לערנען און שלונגען מיט דארשט איין בריוו נאכן צווייטן, בעז"ה.

מ'גיימיר ווייטער...

- 1 צווייטע פאזע - 2 וואכן: אויסשטעל
- 2 דריטע פאזע - 3 וואכן: צויענדיגן
- 3 פערטע פאזע - 2 וואכן: דרוקן
- 4

נעמט אין אכט, מיטן שטיצן די פעולות פון מכן עצתו אמונה האט איר א חלק אין יעדע איינציגסטע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א, וואס ווערט געגען דורך צענדליגער טויזנטער מענטשן וואס אז זיי מחזק, האלט זיי ביים לעבן, ברענגט זיי צו תשובה, און אז זיי מדייק צו א שיינע ערליכע לעבן; די בריוון ווערן היינט צו טאגס געליינט און אישעיל, און די וועכנטליכע קונטרס עצתו אמונה אויף אידיש און לשון הקודש, און גליון הוכל הקודש אויף אידיש, לשון הקודש און ענגליש, און גליון שיעורי חינוך, און קורות ברסלב בעלעל, און די ענגלישע לייט אף אמונה, ווי אויך ווערט דאס פארבעליינט אויף קול ברסלב, אין אידיש, ענגליש און לשון הקודש.

בס"ד

0084 845769684

עצרתו אמונה
 בזו מיינ טויר?

יא, מיטן אויבערשטנ'ס הילף!

סיונט אויך אויף עס צו
 באקומען וועבנטליך
 אויף די פאסט

וויסן אירע טעקסט:
718-387-2691
 איבערל צו
subscribe@kerenhadfusa.org